

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	in v upravnishvu prejeman:
celo leto K 24—	celo leto K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 5:50
na mesec 2—	na mesec 1:90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Kraljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izkušnja vsak dan svojo izvedbo oddaje in praznika.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Parte in zahvala vrsta 16 vin. Poslano vrsta 20 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Upravnishvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto K 25—	celo leto K 28—
pol leta 13—	pol leta 13—
četrt leta 6:50	četrt leta 6:50
na mesec 2:30	na mesec 2:30

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravnishvu: Kraljeva ulica št. 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vladno vabilo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobe vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja v Ljubljani na dom dostavljen:

Vse leto K 24—	Četrt leta K 6—
Pol leta 12—	En mesec 2—

V upravnishvu prejeman na mesec K 1:90.

Spisiljanjem po pošti v Avstriji velja:	
Vse leto K 25—	Četrt leta K 6:50
Pol leta 13—	En mesec 2:30

Za Nemčijo vse leto 28 K. Za Ameriko in druge dežele vse leto 30 K.

Naročba se lahko z vsakim dnevom, a bratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Pri reklamacijah naj se navede vedno dan zadnjega plačila naročnine.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez ozira vsakemu, kdor je ne vpošlje o pravem času.

Upravnishvu „Slovenskega Naroda“

Kriza v deželnem dvorcu.

Vojvodine kranjske dež. glavar Franc pl. Šuklje je končno storil, kar je bil dolžan svoji preteklosti in svoji politični reputaciji. Za novoletno darilo je vrgel klerikalni stranki svoj mandat pred noge in se umakne iz deželnega dvorca. Stori je to v trenutku, ko je bil na svojem mestu najbolj potreben. Deželni zbor, kateremu daje vlada vedno tako skrajno malo časa za delo, se je namreč pravkar sešel in ker je dež. glavarja namestnik hudo bolan, je dež. glavar v momentu nenadomestljiv. Tako izkušen parlamentarec kakor pl. Šuklje, ki ve boljše kakor marsikdo, kakšna škoda je za deželo vsaka izostala seja dež. zbora, ki ima razvit čut za parlamentarizem in se tudi zaveda dolžnosti, ki jih ima napram vsi javnosti in napram tistemu faktorju, ki ga je poklical na mesto dež. glavarja, bi vsaj sedaj gotovo ne bil odstopil, da mu je bilo le količikaj mogoče vztrajati. Okoliščine, v katerih je dosedanj dež. glavar odstopil, pričajo glasno, da o kakih zaseb-

nih nagibih za njegov korak še govora ne more biti, marveč da je šel, ker so nasprotja med njim in med klerikalno stranko zadobila tako ostrost in postala tako nepremostna, da je pl. Šuklje smatral vztrajanje na mestu dež. glavarja za nezdržljivo s svojo osebnostno dostojnostjo.

Ne čudimo se, da je pl. Šuklje odstopil; čudimo se bolj, da je sploh toliko časa vztrajal.

Dejstvo je, da se pl. Šuklje v klerikalni stranki ni mogel nikoli udomačiti. Bil je v tej stranki vedno tuj element in se ni mogel zvesti v njej. A to je popolnoma naravno. Klerikalna stranka namreč ni politična organizacija, pri kateri odločujoče je za veljavo posamičnih oseb znanje, sposobnost in delavnost, marveč je to združitev, kjer imajo nekatere osebe vso moč v rokah, druge pa imajo le dolžnost izvrševati njih povelja. Bivši dež. glavar pa ni moč, da bi se dolgo časa zadovoljeval s tako vlogo in se pokoraval kadar je prepričan, da hodi stranka po slabih potih.

Kmalu potem, ko je pl. Šuklje vstopil v klerikalno stranko, se je pokazalo, da se ga gotovi močje v tej stranki boje in ga nečjejo pustiti na površje. Najprej se je to pokazalo v državnem zboru. Tam so ga začeli klerikalci najprej pisano gledati. Šuklje je bil že vse dosegel, kar je mogel doseči v takratnih razmerah, ko je prišel v klerikalno stranko. Bil je dobro znan in dobro zapisan v odločilnih krogih, bil je dvorni svetnik, znan parlamentarec, že odlikovan in naravno je, da je njegova osebnost zasenčila druge, ki so se krčevito napenjali, da bi obrnili nase pozornost in se prerinili naprej. Zato je moral izginiti iz državnega zbora. Ljubosumnost in zavist tovarišev je zahtevala, da je moral odločiti svoj državnozborni mandat.

A tudi v deželnem odboru je pl. Šuklje doživel bridko razočaranje. Hotel je biti kot deželni glavar to, kar naj bo deželni glavar v resnici, a klerikalci tega niso pustili. Tak parlamentarec kakor je Šuklje, tak temeljit poznavalec dež. razmer, dež. potreb in dež. gospodarstva, tak rutiniran politik je bil obsojen, da je moral dostojanstvo dež. glavarja izvrševati kakor da bi to bila zgolj paradržna služba, medtem ko so delali dr. Lampe, dr. Pegan in dr. Zajec kar se jim je ljubilo. Deželni glavar pl. Šuklje v resnici ni imel v dež. odboru nobenega vpliva in njegova

beseda ni ničesar zalegla. Šuklje, ki je igral v dež. zboru že veliko vlogo, ko so bili Lampe, Pegan in Zajec še negodni fantiči, ni imel kot dež. glavar niti najmanjšje veljave. Tudi najpametnejših njegovih nasvetov ni klerikalna večina upoštevala in vsa njegova svarila glede nesrečnega gospodarstva z dež. denarjem so bila bob ob steno. Prišlo je zaradi tega opetovano do konflikta med klerikalno stranko in med dež. glavarjem, napetost je rasla in končno je struna Šukljeteve potrpežljivosti počila. Vrgel je klerikalcem vse skupaj pred noge in je šel.

Neposredni povod odstopa pl. Šukljeta je sklep dež. odbora, naj dež. zbor razveljavi mandata naprednih poslancev Reiserja in Ribnikarja. Ta sklep, ki ne pomeni nič drugega, kakor naveden političen rop, je sodu izbil dno. Šuklje je gotovo mnogo storil za klerikalno stranko, toda kot zaupnik krone ni mogel in ni hotel sodelovati pri tako odurnem političnem zločinu.

Skoro štiri leta je bil Šuklje dež. glavar in narodno-napredna stranka je imela v tem času z njim hude boje. A tudi kot nasprotniki mu priznajo, da je imel glede dež. uprave in dež. gospodarstva dobre namene, ki jih pa ni mogel izpolniti, ker se večina dež. odbora ni nanj ozirala in radi mu priznajo, da je storil zasluženo delo za povzročeno javno morale v državi, ko je razje odstopil, kakor da bi pomagal izvršiti tako brutalno, vsaki morali v obraz bi jočo krivico, kakor bi bilo razveljavljanje dveh naprednih mandatov.

Na vseh ustnicah leži sedaj vprašanje: kdo postane naslednik pl. Šukljeta, kako se bo imenoval novi dež. glavar. Zdi se nam, da je pl. Šuklje s svojim odstopom spravil klerikalno stranko in se bolj vladno v nekoliko neprijeten položaj.

Tradicija je, da izbere vlada dež. glavarja izmed konservativnejše skupine vsakekratne deželnozbornske večine. Pri nas je to težko, kajti konservativno skupino v klerikalni stranki reprezentuje sedaj edini poslanec Povše. V drugih kronovinah polaga vlada veliko važnost na to, da se v deželi ohrani konservativna stranka in navadno ji pri tem pomagajo škofje; pri nas na Kranjskem je pa ravno škof ubil konservativno frakcijo v klerikalni stranki in lokalna vlada mu je šla pri tem na roko. Če izbere vlada posl. Povšeta za dež. glavarja, ne bo temu ugovar-

jala niti napredna, niti nemška stranka, sodimo pa, da bodo ravno klerikalci nasprotovali imenovanju posl. Povšeta. Poleg Povšeta veljata kot kandidata tudi dr. Susteršič in Pogačnik. Kar se tiče dr. Susteršiča je naše mnenje, da ne bo hotel prevzeti tega mesta, kajti to bi pomenilo popolno abdikacijo njegovih dosti višje letečih stremeljenj, to bi bilo priznanje poloma vseh njegovih političnih aspiracij, sicer pa dvomimo, če bi ga hotela vlada predlagati v imenovanje, kajti vlada si mora biti svesta, da bi z imenovanjem dr. Susteršiča prav do skrajnosti poostri- lankarska nasprotja v deželi. Pogačnik je osebno lojalen in čisti-vreden politik, a kot deželni glavar bi bil samo marioneta v rokah deželnozborniške večine tembolj, ker ni bil nikdar član dež. odbora in torej njegovih agend ne pozna, medtem ko je bil posl. Povše dolgo časa dež. odbornik in pozna natančno vse posle in naloge dež. odbora.

Narodno-napredna stranka gleda popolnoma hladno na krizo v deželnem dvorcu, in je le radovedna, kake pogoje bo vlada stavila bodočemu dež. glavarju, oziroma če ga bo imenovala brez pogoja. Zaveda se popolnoma, da bodo v deželnem odboru razmere ostale nespremenjene tako, kakor so sedaj, ker noben dež. glavar ne bo imel moč jih zboljšati, poslabšati se pa sploh ne dajo. Narodno-napredna stranka je pri osebi deželnega glavarja zainteresirana le v toliko, kolikor je od njegove osebnosti odvisno, če bo lažje ali težje z njim občeovati in kako bo uporabljal svojo diskrecionarno oblast.

Občinski gerent Oražem v Mostah — obsojen.

Preteklo soboto se je vršila pred tukajšnjim okrajnim sodiščem končna obravnava v tožbi klerikalnega občinskega gerenta v Mostah Josipa Oražma proti gostilničarju Černetu. Sodnik dr. Pompe je najprej prečital izpoved g. Ragazzija, ki je bil zaslisan na domu, ker je radi boleznih navezan na posteljo. Ragazzij je izpovedal približno to - le:

»Oražem me je dal po Podobniku poklicati in mi je proti plačilu naročil, naj sestavim občinske volilne imenike. Takrat mi je naročil, ker je bil navzoč Podobnik in še nekdo drugi, naj pravilno sestavim volilne

imenike in naj pri sestavi ne gledam na nobeno stran, ne na levo, ne na desno. Ko sem napravil davčne izpiske, sem vprašal Oražma, kako naj napravim imenike. Oražem mi je rekel, naj uvrstim v I. volilni razred prvo tretjino davkoplačevalcev, drugo tretjino v II. razred, vse ostale pa v III. razred. Pri tej priliki mi je vročil od njega sestavljeni spisek volilcev III. razreda. Opazil sem, da so bili v tem spisku navedene osebe, ki niso imele volilne pravice. Opozoril sem ga, da to ne gre. Toda Oražem mi je rekel, naj le tako napravim, kakor mi je velel.

Za setavo volilnih imenikov sem dobil 90 K.

Pokojni občinski tajnik Stare mi je povedal, da je na Oražmov ukaz vpisal v imenik dve osebi, ko so bili volilni imeniki že razporejeni, ne da bi se sestala reklamacijska komisija. Kasneje je Oražem poklical dva gospoda, da sta se pri glavarstvu pritožila proti veljavnosti volilnih imenikov. Eden izmed teh se je izrazil, da se morajo občinske volitve najmanj za pol leta zavleči. Po mojem mnenju je vzel Oražem v volilni imenik osebe, ki sploh ne eksistirajo, samo da bi bili volilni imeniki neveljavni in da bi se volitve zavlekle.

Gospa Karolina Smoljan, gostilničarka je izpovedala:

»Rajnik Stare je zahajal v mojo gostilno popoldne in je zapravil na dan k večjemu 1 K 60 vin. Izpil je 3—7 četrta vina. Ako je čaj pil, ni pil vina. V tem slučaju je izpil 5—8 čajev. Čaj sem računala 20 vin. (Ta priča je postavila na laž občinskega stražnika Jereba. Opomba poročevalca.)«

Kuharica in natakarica Terezija Kovarčič je izpovedala:

»Jaz se nisem proti stražniku Jerebu izrazila, da popije Stare po 20 četrtnik vina in pokadi po 40 svačic, ker bi tako trditve tudi ne odgovarjala resnici. On je izpil k večjemu 10 četrtnik, navadno pa samo 4—5 četrtnik, skadil pa po 4 cigarete ali 2 smotki. Ko sem izvedela, kaj je trdil o meni Jereb, sem ga radi tega stavila na odgovor in mu rekla, da laže. Jereb je bil v zadregi in je končno rekel, da misli, da sem mu ono pravila pred 14. meseci. (Takrat pred 14. meseci pa še Jereba niti v Mostah ni bilo. (Opomba poročevalca.)

Gosp. Franc Remšgar je izpovedal:

»Jaz sem odbornik »Sokola« in Ciril - Metodove podružnice v Mo-

LISTEK.

Velik načrt.

Ker ni navada pri romančkih in novelicah, ki so le kratkega življenja in hitre sape, delati uvodov, ga opustim tudi jaz, čeprav bi to bilo zelo koristno iz več kakor enega vzroka. Prvič bi lahko omenil, da je dala snov mojim pričujočim in bodočim vrsticam živa in nepokvarjena realnost, ki jo srečate na vsak korak, edino s to razliko, da je zdaj zagnjena v pliš, zdaj pa v plavo robačo. Nadalje bi prišlo tudi do večje veljave misli in globokoumnega razmotrivanja o krinolinah in preozkih krilih, o njihovih koristih in nevarnostih z etičnega, estetičnega, moralnega in morda še katerega drugega stališča.

Vse to bi opisal po svoji vesti in pameti, a ker takšni dolgovezni uvodi niso v modi, se mora pisatelj pokoriti in zgrabiti kar naravnost in predrežno za sredino svoje snovi, porojene iz obilice in bogastva.

Pričujočemu načrtu bi dal lahko naslov, povse drugačen od sedanjega. »Povest o usodnih očeh« bi bil zelo primeren, zakaj videli bomo gospodično z modrimi očmi in črnimi lasmi.

Ime ji je bilo Brigita ter je bila v vsakem oziru zelo uvaževanja vredna in pristrana damica. Razen prej omenjenih lastnosti, ki jih nikakor ne moremo gospodični šteti v zlo, je imela zelo prikupna lica, z lično jamico na sredi. Imela je nadalje mično bradico in nad vse mičen podbradek. Zobji so se ji svetili, nabrušeni vsako jutro s kalodotom, in prijetna sapica je prihajala iz njenih ust. Njene prsi in vse drugo, kar spada k lepi in prijazni gospodični, je bilo izbrano, nepreležano blago, v resnici — vseh odlik polno.

In ker je bila tako odlična in šarmantna gospodična, so jo tudi gospodje primerno uvaževali, to se pravi, jako so jo uvaževali, saj je bil njen smeh pristrčen, in nežna in mehka in bela je bila njena ročica, s katero je znala nebeški sladko pobožati, in gorke, in polne in sočne so bile njene ustnice, in poljubi teh ustnic so mamili, žgali in vzbujali ogenj in slast. Kaj je peklo v primeri z žarom črnih oči in rdečih ust, kaj so nebesa v primeri s sladkostjo nepopisnega objema!

In tako — je bila češčena in ljubljena kakor najlepša in najboljša svetnica, deležna je bila splošne ljubezni in obožavanja, zato pa se je zgodilo, da ni bilo tistega željno zaželjenega srečnika, ki bi hotel za zmajaz ugrizniti to vabljivo jabolko,

ki bi pokleknil pred mično Brigitto in dejal:

»Ljubim vas, in meni ni pomoči, dokler vas ne venčam z mirto in vam ne snamem pajčolana z glave.«

Zenina ni bilo, in vendar je bil to vrhunec hrepenenja v njenem srcu, da bi jo ogrnila snežna haljica in bi ji zapeli angeli božji himno vseh himen.

In kako tudi? Zakaj naj bi se gospod Baltazar odločil, da sname vnece devici Brigiti, ako jo je lahko poljubil vsak večer, ako so ga vsak dan božali njeni drobčkani prsti? In pravtako je mislil gospod Anton, in istih misli je bil gospod Marijan.

In ko je prišel znova mesec maj in pripeljal polne gaje in livade, rož v deželo, se je gospodična Brigita zgrabila za čelo:

»Mož Bog, moj Bog, skoro me je sram! Ah, kako sem že stara! Nihče ne sme izvedeti! Že dvaindvajset let! In jaz še nimam moža!«

Sedla je, pogledala skozi okno in se zamislila.

Oh, kam si sfrčala. Brigita s kratkimi krili, lastovica, z jutranjo roso oškropljena. Rosa na poletni rozi ne ugasne tako naglo, kakor lete, beže mlada leta! O Brigita!

Tiha in velika melanholija je objela mojo lepo devico, a potem se je porajal v njej velik načrt. Visoke so svezde, čiste, mrzle noči, a kaj je vi-

sočina zvezd proti visokemu načrtu, kaj je najgloblja globočina morja proti globokemu načrtu gospodične Brigite! Jaz, ki sem se zamislil vanj, bom pričal o njem z verno zavestjo, da delam veliko delo in pišem resnico.

Gospodična Brigita bi se rada omežila. Štela je svoje prijatelje, in glej, bilo jih je lepo število. Zato si je dejala:

»Dovolj jih je, in z njihovo pomočjo pridem naprej. Še vedeli ne bodo, kdaj in kako jim bo rasel nos.«

Ohlekla se je v črtno in šla je zainteresano in bleda in žalostna, v mesto.

»Ah, prijatelj, tolaži me,« je dejala gospodu Baltazarju in se razjokala.

»Zakaj, moja ljuba!« je vprašal gospod Baltazar sočutno in usmiljeno. »Zakaj, moja ljuba!«

»Oh, oh, misli si, umrla mi je teta. Umrla je nenadoma, in jaz ne vem, ako je napravila oporoko. Danes jutraj sem dobila brzojavko, in jutri grem na pogreb. Pomisli si, in zadnjič, ko sem bila pri njej, mi je objubila — o Božiču je bilo to — da zapusti vse meni. Pravi, da je imela stotisoč. Ah —«

Gospoda Baltazarja se je prijemal ogenj, gospod Baltazar je bil zelo naiven gospod. Vznenimil se je, zaridel in vse žile so se mu napele.

»Moje sožalje, ljuba gospodična, jako te pomilujem, draga Brigita. Seveda, to je zelo neprijetna stvar —«

Gospodična je pogledala od strani galantnega gospoda in s smehom v srcu je žalostno nadaljevala:

»Sicer sem malone prepričana, da je vse v redu, saj je bila teta tako vestna in skrbna gospodinja. Da, da. Zdaj se spominjam, da mi je že pri posetu namigavala na oporoko. — Ali —«

»No, kaj je ljubica, sladko dete,« je prenežno govoril gospod Baltazar. »Ah — saj ti je znano, dragi doktor, nekako težko mi je govoriti o tem — da mi je teta pošiljala vsak mesec denar —«

»Oh, brez skrbi, že razumem — torej, ako hočeš, Ti jaz —«

»Ne, ne, morda bi Ti bilo neugodno. Stopila bi rajša v banko in bi vzela nekaj — ne za dolgo, samo za toliko časa, da se uredi vsa stvar, da bo končana zapuščinska obravnava. Ti mi daj samo svoj podpis!«

»Oh, ne veš, kako rad, najdražja moja, samo —«

»Saj si tajnik —« izpregovorila je z diskretnim, tihim nasmeškom, in svetla solzica je visela na njenih tamnih trepalnicah.

Stvar bi trajala predolgo. Stopiva rajša k prijatelju Antonu —«

(Konec prihodnjega.)

stah ter vem, da Stare za ti dve družbi nikoli ni dal 20—30 K in je to zadavna trditve straznika Jereba neresnična. On je prispeval za Ciril-Metodovo podružnico 2 K na leto, za »Sokola« pa na mesec 60 vin. in je samo za neko veselico, ki se je ni udeležil, poslal 2 K. Jaz to zato vem, ker so se pri odborovih sejah prečitali vsi dohodki in izdatki.

Gosp. Ivan Stare, orožniški stražmešter, sin pokojnega občinskega tajnika, je izpovedal:

»Jaz sem v Ljubljani od 1. februarja in sem zahajal redno domov. Prihajal sem domov ob 7. in takrat je bil oče že v postelji, ker je bolehal že poldrugo leto. Moja stariša sestra je bila preskrbljena pred 8. leti, jaz pred 7. leti, sestra Kristina tudi že pred 7. leti, ena sestra je bila lani kot učiteljica nastavljen, ena pa je gospodinja doma. Dokler je mati žive, smo pošiljali podporo domov. Potem pa nismo pošiljali, ker smo mislili, da oče s svojo plačo lahko izhaja. Oče je imel 94 K pri občini, za služek v kemični tovarni in druge postranske dohodke kot občinski tajnik. Oče mi je pravil, da je straznik Jereb govoril, da jemlje Oražem denar iz občinske blagajne in da je on Jerebu rekel, da naj kaj takega ne govori, ako hoče obdržati službo. — Matija Dolničar je meni povedal, da je on sam slišal Jereba pripovedovati, da je vzel Oražem iz občinske blagajne 40 K za tobak. Ko sem v »Slovenskem Narodu« bral, da je g. Oražem govoril, da je moj oče zapustil nered v blagajni, sem Oražma radi tega stavil na odgovor. Oražem je rekel, da tega ni govoril in da je tišči, ki je to pisal ono v »Slovenski Narod« podel človek. Prosil sem g. Oražma, naj v »Slovenskem Narodu« prekliče, na kar mi je odgovoril, da bodo itak revizorji pregledali račune, da bo potem seja in da bo on predlagal, da se naj od mene zahtevana izjava vpsolje v »Slovenski Narod«. Ko sem kasneje govoril z Oražmom, je rekel, da ni vse v redu z blagajno in pripomnil, da manjka mnogo. Pismo, v katerem pravim, da bom vse poravnal, sem pisal, toda samo z namenom, da bi prišel v stiko z Oražmom, katerega nisem mogel dobiti v pisarni, na vabilo pa tudi ni hotel priti k meni. Ko je bila polemika radi volilnih imenikov in je bil v »Slovenec« oče napaden, sem poiskal Oražma, da bi zahteval od njega popravek, da so trditve glede očeta neresnične. Vse trditve, ki se tičejo mojega prigovarjanja Ivani Oražem, da bi ona vplivala na svojega moža, ne odgovarjajo resnici. Moj oče ni imel posla z volilnimi imeniki, predno niso bili razpoloženi na vpogled. Oražem je meni sam priznal, da je očetu ukazal, vpsati v razgrnjen volilni imerik dve osebi in je dotične osebe tudi imenoval.

Gosp. Andrej Pekljaj, užitenjski paznik je izpovedal:

»Jaz sem posojal Oražmu večkrat denar, in sicer dvakrat po 1000 kron, katere mi je tudi v teh zneskih vrnil. Posojeval pa sem mu tudi po 20, 30, 40, in 50 K. Odkod je on denar, ki mi ga je vrnil, dobival, ne vem. Nekoč sem mu težil, da rabim denar, rekel mi je Oražem, naj počakam, da gre v pisarno in mi prinese denar. Nato je šel v smeri proti občinski pisarni ter mi nato prinesel denar.

Manjše zneske mi je vračal še isti dan, čez par ur. Kje je denar dobil, ne vem.

Gdč. Kristina Stare, hči pokojnega tajnika je izpovedala:

»Oražem je nekoč prišel k mojemu očetu ob 7. zjutraj na dom ter ga vprašal: Kako bi se naredilo, ker je popoldne seja. Nato je moj oče odgovoril: »Bom pa jaz založil za ta čas.« Po Oražmovem odhodu mi je oče pripovedoval, da si je Oražem izposodil iz občinske blagajne 100—200 K, da nima denarja in da bo on zanj založil. Oražem je rekel: Pa dajte, če ste tako dobri. Ko je moj oče posel občinskega tajnika oddal, sem mu jaz doma pomagala račune sklepati in sem z njim nesla knjige v občinsko pisarno. Takrat mi je rekel oče: Oražem je dolžan v blagajno 200—300 K, in da je to njegova stvar, če hoče vrniti. Oče mi je večkrat pravil, da si Oražem izposoje iz občinske blagajne denar in sem še očeta opozoril, kaj bi bilo, če bi Oražem umrl in krivda padla na očeta. Oče je odgovoril, da ima vpisano, koliko je Oražem dolžan. Oče mi je tudi pravil, da je moral za slučaj, da Oražem ni vrnil do seje njegovega posojila vknjižiti kot kak drugi izdatek. Da je moj oče denar vložil v blagajno za Oražma, to je bilo letos proti koncu njegovega službovanja.

Gosp. Tominc, uradnik, je izpovedal:

»Po smrti Staretovi je Oražem v moji in drugih navzočnosti priznal, da je dal vpisati sam v volilni imenik v dobi, ko so bili volilni imeniki razgrnjeni, dve osebi.

Ostale priče niso izpovedale ničesar bistvenega.

Tožilec zastopnik izvaja nato, da je obravnavala dovolj jasno pokazala očitke. To dokazujejo že izpovedbe priča Karpeta Frana in Hočvarja. Obtoženec je očitno tožilju ne samo, da je goljufal, marveč da je tudi tak človek, da bi še nadalje goljufal. V nadaljnjih izjavanjih skuša dokazati, da je bil Oražem dober gospodar, kar dokazuje tudi dejstvo, da je on sam zahteval revizijo od strani deželnega odbora. Krivda je seveda večina občinskega sveta, ki bi bila morala nadzorovati občirsko gospodarstvo, za kar so postavljeni tudi pregledovalci računov. Glede volilnih imenikov je kriv Stare, ki je samolastno vpisal one, ki so prišli reklamirati. Poleg tega pa prizna Oražem sam, da je vpisal v volilni imenik dve imeni, da pa je to storil še pred reklamacijsko dobo. Končno pravi zastopnik obtožitelja, da bi se bil obtoženec še zadnji dan poravnal, da ni bilo drugih ozirov, ki so obtoženca Černeta silile v to pravdo. Priznava, da je bil Černe »nasuševan« od Oražmovih političnih nasprotnikov, ker pa je zasebni obtožitelj Oražem od vlade imenovan občinski gerent in poleg tega tudi trgovec, kateremu je treba čistega imena in dobrega glasu, predlaga primerno kazen.

Obtoženec zastopnik izvaja nato sledeče: Predvsem še nikakor ni dokazano, katere besede je rabil Černe dne 23. oktobra. Eni so rekli, da je rabil besede, da ne bo volil Oražma, ker se je dosti goljufalo, druge priče pa niti tega ne morejo izpovedati. Edini Fran Karpe pravi, da je mislil Černe Oražma, ko je izpregovoril besede o goljufanju, potem pa pride sam s seboj v protislovja in se popravlja, da se je dosti goljufalo. Sam pa priznava, da je vprašal Černe'a, koga je takrat mislil in končno Karpe priznava, da ne ve, ali so se glasile besede, da »se je« ali da »se bo« goljufalo. Druge priče izpovedo samo, da je Černe rekel, da ne bo volil, ker se je zapravljalo. Slabo gospodarstvo v občini pa je dokaza-

no — popolnoma jasno iz zapisnikov. Gospodarstvo v Mostah je bilo tako slabo, kakor malokje na Kranjskem. Prav drastično to dokazujejo naravnost velikanski postavki za ližol za občinsko pisarno. Oražem kot podžupan je vodil občinske posle že pod Zakotnikom in je bil zato tudi odgovoren. Toda slišali smo od priče Predoviča, da je Oražem vedno zaključil sejo, kadar so občinski svetovaleci zahtevali račune. Jasno je tedaj, da je zakrival s tem nerednosti. Da pa je tudi sam škodoval občini, je dokazal priča Ragazzi. Od začetka je Oražem tajniku res naročil, da naj sestavi imenik po svoji vesti, pozneje pa ga je glede razdelitve občanov po razredih napačno podučil, kljub temu, da ga je Ragazzi opozoril, da tako ne bo šlo. Stori pa je to, da bi zavlekel volitve in ostal še pol leta delj gerent. Plačilo za sestavo tega imenika v znesku 90 K je bilo tedaj ven vržen denar. Sam je priznal tudi, da je v reklamacijski dobi vpisal v imenik dve imeni, s tem je popravljaj javno listino in tudi to je goljufija. Stare je govoril po celi občini o neznosnih razmerah pod Oražmom, zlasti o denarnih stvareh in to je Oražem tudi vedel, saj ima dobrega prijatelja, občinskega straznika, vendar pa Oražem Stareta ni tožil. Se-le ko je bil Stare mrtev, je Oražem začel praviti, da je Stare vse zakrivil. Priča Jezeršek je izpovedal, ko je bilo 200 K primankljaja, da je Stare z Oražmovim dovoljenjem pripisal teh 200 kron na drugi strani. Priča Pekljaj je potrdil, da je on posojeval Oražmu denar, ki je šel z njim potem naravnost v pisarno. Tudi to, da si je občinski denar izposodil in da so tekle obresti obtožitelju, je goljufija, podobna denarnim operacijam Jelineka, če tudi v manjši meri. Zato predlaga, da sodišče oprostí obtoženega Černeta krivde in kazni.

Sodba.

Sodnik razglasi nato razsodbo, glasom katere se Fran Černe oprosti.

Razlogi:

Sodno je dognano samo to, da je obtoženec Černe rekel 23. oktobra, da ne bo volil Oražma, ker se je dosti zapravilo. V estem se je smejevalo izpovedbe priča na to, da govore, kar so slišali od drugih. Dokaz resnice je dovolilo sodišče samo z ozirom na drugo instance in dokazilno postopanje je dornalo, da so bili volilni imeniki res slabo sestavljeni. Krivda na tem pa ne zadene uslužbenca, marveč župana, oziroma gerenta, ker je on za pravilno sestavo odgovoren. Obdolžitev zapravljania pa se tudi ne nanaša na to, da bi bil Oražem sam zapravljaj. Nadalje se je sodišče iz vsega opazovanja in zasliševanja prepričalo, da je bil v občini res vlik nered in da je bilo v blaznajni dosti primankljaja. V vprašanje, ali je Oražem to sam zakrivil, se sodišče ni spuščalo, ker zaostrejo dejstvo, da je on prvi odgovoren, ni pa treba, da bi bil on zakrivil primankljaj.

Tožilec zastopnik je prijavil vzklic.

Najstarejše cesarstvo republika.

S Kitajskega prihajajo poročila, ki si deloma nasprotujejo, vendar je to zelo razumljivo, ker prihajajo poročila iz raznih taborov in od raznih strank, ki se bore za nad-

vlado. Ta državljanski boj sam na sebi ne seza v naše javno življenje, ker so naši interesi, zlasti naši kupčijski interesi na Kitajskem kaj majhni, vendar pa je zelo zanimivo, da borba še vedno računa s kitajskimi vrednostmi kot z zelo dobrimi papirji. To ima svoj vzrok v tem, da so kitajse uvozne carine tujim velešilam in njih podanikom zastavljene za državni dolg in je tako cesarska, kakor republikanska vlada garantirala, da prevzame jamstvo za te dolgeve, v kolikor so bili napravljeni pred izbruhom sovražnosti. To pa sta storili obe veliki stranki zato, da bi tuje velesile ne imele povoda vmešavati se v težke notranje spore. Medtem se gode na Kitajskem čudne stvari. Tedne in tedne je tekla kri in zdaj je premirje, ki se bliža svojem koncu. Mir, vsaj deloma, je zavladal po državi, naenkrat pa, ko so se zglašile v Mandžuriji japonske trobente, je prišlo nad cesarske in revolucionarne razočaranje in sestala se je v Sangaju konferenca zastopnikov dinastije in republike, da se posvetujejo o načinu prihodnje vlade. Zgodilo se je v tej konferenci, da je ena najbolj absolutističnih dinastij iz bojazni, da bi tujece zavladal v državi, popustila toliko, da se hoče ukloniti sklepom narodne skupščine, ki bi se naj skliceala tekem treh mesecev. Med tem naj molče topovi. Je to egoistična politika vladajoče dinastije, toda razumljiva.

Tisočletna tradicija, okosteneli nazori, ki so še nekoliko bolj pretirani kakor nazori naše visoke aristokracije so bili odločilni. Duševni boj cesarice vdove, ki nima faktično niti vlade v rokah je moral biti velikanski, toda izgubiti prestol, je bilo stari cesarici prehud udarec, zato je pritislila na princa vladarja, varuha mladoletnega cesarja, da je začel pogajanja z revolucionarji. To je zelo prozorna politika. Cesarski se čutiljo preslabe, da bi v državljanski vojni zmagali, ker so viri izčrpani in dinastija iz previdnosti ne mara žrtvovati ogromnih svojih milijonov. Čas naj stori svojo dolžnost, od njega pričakuje dinastija rešitve, ne malo tudi od bojazni japonske intervencije in zelo verjetno je, da se je obrnila rodbina Mandžu sama do mikada za posredovanje. Dokaz za to so intrige, ki se pletejo v republikanskih krogih. Na severu, v Mandžuriji, kamor so prodirle japonske čete, je mirno. Tam, kjer se je pred leti vršila najkrutejša vojna, ki jo pozna to in preteklo stoletje, se spominjajo vseh grozot. Komaj je tudi končala kuga svojo uničujočo in s solzami posuto pot. Umevno je, da je tam ljudstvo konsternirano, izmučeno in si želi miru. Naj ostane, kakor je bilo« je želja vseh in ta apatijska naproti razvoju je kriva, da v Mandžuriji ljudstva ni mogoče zavzeti za vsajto. Na jugu se kažejo vplivi Francoske, deloma tudi Angleške. Velikanska razburjenost se širi zaradi preložitve rezidence budističnega napeža Dalaj hame. V Mongoliji in Tibetu hoče Rusija dobiti več vpliva, da razširi svoje trgovske zveze in da po vzoru Avstrije pripravi aneksijo. To je vzbudilo nezadovoljnost Severne Amerike, ki je pripravljala na to, da v slučaju, če pade odločitev na teh progah, poseže tudi sama vmes. Tako je prišlo novo leto, seveda po našem koledarju čez Kitajsko. Toda to novo leto ima pred seboj tako negotovost, da danes ni mogoče reči, pred kakim dejstvom bomo stali ob slovesu tega leta. Simptomatična v tem oziru je izjava Zedinjenih držav, da ne bo pripoznala Kitajske re-

publike, simptomatično pa je tudi, da so druge velesile odposlale na daljni vzhod svoje vojne ladje, baje da ščitijo svoje poslanike. Med tem so izvolili revolucionarji svoje predsednike in tudi tu je opažati intrige in nesporazumljenja. Juanšikaj, ki je bil pred leti zaradi njegovih revolucionarnih idej prognan z dvora, igra sedaj dvojno vlogo. Na eni strani bi bil rad v vladnem taboru, na drugi strani pa bi se rad prikupil tudi revolucionarjem. Tako je sedaj izvoljen za predsednika republike Li Hung Jang in dr. Sun Yat Sen. Kako se bo rivaliteta med obema končala, to še ni odločeno. Tako stopa naše novo leto na Kitajskem v novo negotovost. Premirje med cesarskimi in revolucionarnimi idej je končalo in zopet se je začel boj pred Hanbangom, začetek novih bojev za revolucionarne ideje.

Italijansko - turška vojna.

S tripolitanskega bojišča.

Iz Dehibada poročajo dne 29. decembra v Carigrad: Danes zjutraj je kakih 25.000 Italijanov napadlo turške čete. 7000 Arabcev in 600 regularnih turških vojakov je branilo pozicijo in jo po šestnajsturnem boju tudi obdržalo. Italijani so izgubili kakih 600 mož, dva topa, 73 pušk in 21 zabojev streljiva. Turki so imeli 72 mrtvih in 118 ranjenih, med temi dva častnika.

Italijanski vseučiliščniki v Tripolisu.

Italijanski vseučiliščniki, ki so prišli v Tripolis postat generala Canevo, so obiskali tudi župana Husin - pašo ter se mu zahvalili v imenu italijanske mladine za njegovo lojalno postopanje.

Nevarnost za inozemske trgovske ladje.

Pristaniško poveljstvo v Smyrni je izdalo obvestilo, s katerim se opozarjajo trgovinske parobrodne družbe, da smejo trgovske ladje samo na svojo lastno odgovornost obiskati smirnsko pristanišče, ker so Turki položili mine v obrambo pred italijanskimi vojnimi ladjami. Turčija ne bo povrnila nobene škode, ki bi nastala vsled tega.

Turški denar v Tripolitani.

Italijanska vlada bo v par dneh izdala ukaz, da nima turški denar po dveh mesecih v Tripolitani nikake veljave več.

Štajersko.

Kako bi se odpomoglo pomanjkanju živinozdravnikov na deželi? Kakor čitamo v »Gospodarskem Glasniku«, je sprejel osrednji odbor štajerske kmetijske družbe predlog mariborske podružnice, naj se, ker pomanjkuje živinozdravnikov na deželi, pripeznava opravičenost želje, da se naj sicer za uradne živinozdravnike nastavi je absolutni visoki šol, za zdravljenje bolne živine pa se naj rabijo tudi pomožni živinozdravniki pod vodstvom in nadzorstvom okrajnih živinozdravnikov.

K občinskim volitvam v Loku pri Zidanem mostu. Izid teh volitev pomenja za zidanmoste Nemce in nemškutarje ter za klerikalec enako hud poraz. V I. razredu, kjer sta bila že dolgo vrsto let vedno voljena trgovce Moser in zdravnik dr. Friedrich, so bili tokrat izvoljeni sami Slovenci. Zmagali so res sijajno slovenski kandidati! V II. razredu sta bila izvo-

Prava in neprava ljubezen.

(Povest. — Spisal Blaž Pohlin.)

I.

Na postaji Dol se je vročega julijskega popoldneva okoli petih ustavil vlak. Postaja je bila prazna, predno je prispel vlak tja in ostala je prazna, ko je takoj nato odšel. Le en človek je skočil iz voza, a temu se je silno mudilo proč, kot bi ga ta praznosta strašila.

Prišlec je hitel skozi lesena vrata, zbita iz močnih kolčev, kakršna je bila vsa ograja pri kolodvoru. Pričel je na cesto, se je oziral na vse strani, kot bi koga iskal, potem jo je pa mahnil z majhnim kovčekom v roki in površnikom čez njo po senenatem drevoredu, ki je vezal postajo in glavno cesto, ki se je vila par sto korakov proč skozi prijazno vas Dol.

Ravno je bil naš znanec na ovinku, da bi prestopil iz drevoreda na prašno veliko cesto, ko mu pridrvi nasproti koleselj, v katerega je bil vprežen črn vrane in na čegar kozlu je sedel hlapec, ki je venomer z bičem švrlal po konju, da bi bolj tekel. Videč, da je voznik zavl na cesto proti postaji, zavpije naš pešec nad njim:

»Ali niste vi Borčev?«

»Da, Borčev!« odvrne hlapec in nastavi konja. »Ali ste vi tisti gospod, ki gre k nam?«

Ko mu vprašanec potrdi in je bi-

lo s tem prvo medsebojno predstavljaje končano, vsedel se je oni na voz, ki ga je hlapec med tem obrnil ter se hudoval, da te ure nikdar prav ne gredo. »Tri je kazala naša,« je dejal, »ko sem šel od doma. Vozil sem zmerno, ker je tako vročina in se mi konj smili. Po poti sem se samo enkrat ustavil — pri Trebušku — tako da sem mislil, da bom čisto lahko še prišel do vlaka. Pa sem ga zamudil! Koliko je zdaj ura, gospod?«

»Pet bo kmalu!«

»No, vidite, da bi bil moral priti o pravem času, ko bi šle ure prav. Pa ne gredo, potem sem pa jaz ozmerjan, kot bi bil jaz vzrok, da je tako.«

»Od mene že ne boste čuli nobene žal besede zaradi zamude,« pomiri hlapec dolece, dasi je uvidel, da je voznik predlog, oziroma prevečkrat gledal žganjski stekleničici na dno in se baš vsled tega zamudil.

»Kako vam je ime?« vpraša gospod voznika.

»Peter.«

»Ali ste že dolgo pri Borčevih?«

»Stiri leta.«

»Se vam dobro godi? Ste zadovoljni?«

»Gospod Borec je dober človek.«

»Verjamem.«

Videč prijaznost sicer gospodsko oblečenega novega znanca, dobi hlapec Peter pogum, obrne se skoraj čisto okrog na svojem sedežu in pravi prav vljudno:

»Gospod, ali imate kakšno cigaro?«

Ta se je namuzal zaupljivi prožnji, pobrskal po žepih in kmalu potegnil iz enega precejšen kos viržinke.

»Nekoliko je že osmojena,« je dejal in jo pomolil hlapecu, ki jo je sprejel z vidnim veseljem in jo takoj prižgal.

Molčala sta nekaj časa. Hlapec je žulil viržinko in se najbrž vglobil v učeno razmotrivanje, koliko in na kak način se bo še dalo tupatam z vljudnostjo in prijaznostjo kaj dobiti od prijaznega gospoda, ki ga vozi, ta pa se je naslonil v kot voza in ogle doval okoli, bližnje in daljnj, ki se mu je odpirala pred očmi in ki ga je na vsak korak zanimala.

Bil je ta gospod mladenič star kakih sedemindvajset let, srednje, skoraj visoke postave in prikupnega obraza. Ime mu je bilo Davorin Sedmič. Bil je visokošolec in sin mestnega trgovca. Očetov prijatelj, gospod Borec, ki je posedoval veliko posestvo, imenovano Golo, raztezajoče se nad vasjo Dobravo, ga je povabil v nekem pismu pred tremi meseci, naj se pride k njemu oddahniti in odpočiti in Sedmič se je vabilu zdaj žel odzval. Gospoda Boreca je poznal z doma, kamor je ta večkrat prišel na obisk, kot dobrodušnega moža. Kakor mu je pri odhodu pravil oče, se je Borec letošnjo spomlad v družbi oženil, česar stari Sedmič ni odo-

braval. »Kdor ni ene žene sit in se še v drugi spusti v zakon, ni vreden, da nosi hlače,« je pristavil, poslovec se od sina.

Ta se je torej peljal na Golo. Dasi je bil že razsoden človek, ki je s treznim očesom gledal v svet, v katerem je prebil že marsikaj nevsakdanjega, vendar se mu je zdelo, da se mu odpirajo duše neka skrb. Čemu je ta skrb, ni vedel in tudi ni znal, odkod izvira. Nekaj ga je tiščalo v prsih, nekaj mu ni bilo prav, nekam aiten je hotel postajati, a kaj je vzrok vsemu temu, ne bil bi mogel povedati svojemu najintimnejšemu prijatelju.

Hlapec Peter je med tem podarjeno mu viržinko deloma pokadil, deloma zžvečil; konec, ki mu je ostal, je ocedil pepela, potem ga pa spravil za slabše čase.

»Soparno je, gospod,« menil je nato in se obrnil ljubeznivo nazaj, »le pogledite brenčelje, kako so zoprni: najrajši bi se vjedli v konja. Dobro bi bilo, da bi si konj nekoliko oddahnil, žival res silno trpi.«

Sedmič je vedel, da tisto trpljenje občuti hlapec Peter mnogo bolj od konja, zato je vprašal:

»Koliko imamo še do Golega?«

»E, gospod, debelo uro,« je odvrnil Peter, ki je slutil notranjo zvezo med Sedmičevim vprašanjem in njegovo navedeno misljo. »Ako pustimo konju pol ure počitka, bo stopal potem še enkrat hitreje, pa tudi vročina bo med tem ponehala.«

Sedmič se je udal in par minut nato je hlapec Peter že imel v veži občestne gostilne pred seboj frakelj žganega. Sedmič si je hladil žejo v posebni sobi, kjer mu je delala družbo domača hči, prav brhka punca, ki je bila nad vse prijazna z njim in se zanimala za njegovo bodočnost. Povedala mu je, da ji je ime Anica, kar si je Sedmič v njeno veliko zadoščenje zapisal v žepni zapisnik z ostalim natančnim naslovom vred.

Kmalu nato je spet drdral Borčev voz dalje po cesti. Hlapec Peter je kadil svežo cigaro na Sedmičev račun in bil naravnost zadovoljen, da vozi tako »golant« gospoda; in če ga je Sedmič vprašal, kako se imenuje ta ali oni hrib, ta ali ona vas, je odgovarjal toli ljubeznivo, kot bi se mu pretakala po ustih medica.

Peljala sta se tako že pol ure. Hlapec je Sedmiču povedal, da za hribom na desno leži Golo. Ovinek okoli tega hriba, ki se zove Gorjuša, je tolik, da se pride čez hrib peš preje na Golo, kot pa z vozom okrog, pa če je konj še tako spočit.

Sedmič je bil vožnje uprav sit. Čuvši Petrove besede, katerih resničnosti je verjel, je skočil z voza, na katerem je pustil svoj površnik in kovček, velel hlapecu, naj pelje domov, sam jo je pa ubral peš čez Gorjušo.

(Dalje prihodajla.)

ljena dva klerikalca in v III. razredu dva zastopnika socialistov. Novi občinski odbor šteje 20 naprednjakov, 2 socialisti in 2 klerikalca. Dosedanji klerikalni župan in Benkovičev oproda Blatnik niti v odbor ni prišel. Kako velika občina je Loga (h kateri spada tudi Zidani most), kaže to, da šteje v III. razredu 552, v II. razredu 142 in v I. razredu 23 volilcev. Državnozbornski volilcev je nad 600. V volilni komisiji sta sedela dva klerikalca, dva nemškutarja in 1 naprednjak. Iz klerikalnega in nemškutarskega tabora je nekaj slišati o pritožbi — notabene proti volitvam, katere so vodili sami.

Vuzenica. Dne 26. decembra 1911 je sklicala tukajšnja podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v prostori narodnega župana gosp. A. Mravlja svoj letni občni zbor in obenem priredila veselico, katere je žalibog lani izostala — po nepotrebnem. Ob napovedani 3. uri so se vršile volitve za novi odbor, ki se je sestavil sledeče: predsednik g. Jakob Verdnik, posestnik v Dravčah; namestnik g. dr. Makso Pregl, zdravnik v Vuzenici; blagajnik g. Vekoslav Grubelnik, posestnik v St. Janžu nad Dravčami; namestnik g. Emerik Mravljak, trgovec v Vuzenici; zapisnikar g. Zvonko Hren, nadučitelj družbine šole na Muti; namestnik g. Drago Vollmeier, učitelj v Pernicah; pregledniki: g. Ivan Kričej, posestnik v St. Janžu, g. Anton Plemen, posestnik v Dravčah, g. Jože Grace, posestnik v St. Vidu. — Po volitvah je pozdravil navzoče potovalni učitelj g. Ivan Prekoršek ter spregovoril nekaj jako resnih in umestnih besed o nevarnosti sulfurajnske šole, ki se je pred kratkim postavila v Vuzenici; kljub mnogostevilnemu občinstvu, katero so tvorili po pretežni večini rodoljubni domačini, je vladala po dvorani grobna tišina, ko je govornik razvijal svoje preserične misli o narodni obrambi. In ko je pončal z vzklikom, da se naj naredno in gospodarsko osvobodimo od zakritih in binavskih sovražnikov Nemcev, mu je sledilo vsestransko burno odobravanje. — Ob 5. popoldne se je pričela šaloigra »Prepirljiva soseda«, ki je vsakemu gledalcu izsilila smeh, tako izbornu so igrali diletanje svoje vloge; izreči se jim mora odkritosrečna zahvala za njihov trud. — Izredno zanimanje so vzbujali večinoma darovani dobroti, katere je jako okusno sestavila neimenovana gospa; v pol ure je bilo razprodanih nad 1500 srečk, in vsak je bil zadovoljen, katerega je bila sreča oblagodarila saj z enim dobrotkom. Med posameznimi točkami raznovrstnega sporeda je nastopal domači pevski kvartet, katerega je zlasti priprosto ljudstvo poslušalo s hvaležno pozornostjo. Po razdelitvi dobrotkov pa se je razvila jako živahna prosta zabava s plesom, ki je trajala skoro do ranega jutra. Posebno moramo zabeležiti, da je veselica srečno uspela v vsakem oziru. Odzvalo se je vabilu nad 250 oseb, med katerimi so bili posebno častno zastopani domači kmetje; došlo je sicer tudi mnogo gostov iz bližnje okolice, a ravno izmed inteligence smo pogrešali marsikoga: v našem narodno - ogroženem okraju bi pač kazalo nekoliko več poštrevanosti za narodno proubo. V gmotnem oziru se je doseglo 160 K čistega dobička za družbo sv. Cirila in Metoda ter 21 K za božičnico, farne dvojezične žele. Vsem prisrčna zahvala, ki so pripomogli k temu krasnemu uspehu! Želeli smo le, da se vsako leto najmanj enkrat priredi taka veselica; probudila se je med našim ljudstvom narodna misel; delajmo sedaj na to, da postane tudi poslednji ponos na svoj slovenski materni jezik.

Učiteljsko društvo za ptujski okraj je dne 14. decembra 1911 v okoliški šoli zborovalo. Pristop sta prijavila tovariša Mirko Lesnik, Ptujska gora in Ivan Novak, Sv. Marjeta. — Obisk je bil dovoljen. Od 76 udov je bilo navzočih 31. Eden je svojo odsotnost opravičil. Res ni bilo ravno preugodno vreme, a če je prišel iz daljnih Stopere tov. Kožuh, bi bila lahko bližnja šola boljše zastopana. Nikogar ni bilo od Sv. Andraža v Slovenskih goricah, Sv. Bolfenka, Cirkevce, Dornave, Sv. Duha, St. Janža, Sv. Lovrenca v Slov. goricah, Naračelj, Nove cerkve, Sele, Sv. Urbana in iz Zavrča. Stara pesem. Skoro vedno eni in isti obrazi. So tovariši in tovarišice, ki ne manjkajo pri nobenem zborovanju, ki vzlic sramotni plači žrtvujejo poleg udnine vsakokrat še 5 K več za vozino, poleg tovarišev in tovarišice, ki gmotno mnogo bolj stojijo, pa vedno izostajajo od zborovanj in še udnine ne plačajo. Ali bi ne bilo boljše, da bi dotični udje prijavili pravočasno svoj izstop? Ali pustimo to in vrtno se k zborovanju. Po rešitvi društvenih zadev je tov. Vauhnik prav temeljito in zanimivo poročal o deželni konferenci, tov. Černež iz Griž pa o poslovanju učiteljske zadruge v Celju. Tov. Kle-

menič se zahvaljuje za dano mu zupanje, da je bil izvoljen zastopnikom učitelstva v okrajni šolski svet in obljubljuje, se pri vsaki dani mu priliki potegovati se za tovariše in tovarišice. Razgovarjali smo se naposled še o nesramnem napadu kaplana Planinca na načelnika Žunkoviča pri Sv. Marjeti in sklenili, da dne 4. januarja zopet zborujemo. Bo li obisk takrat boljši? Saj ne bo nič posebnega. Kdo bi tudi šel poslušati dolgočasno poročilo o društvenem delovanju in še povrh se udeleževati volitev v društveni odbor. Saj prinese to enkrat »tovariš«. Prav je, da se drugi potegujejo za naš stan, a kaj je treba mene poleg. Saj bo to, kar dosežejo oni, tudi meni prav prišlo, vrhu tega si prihranim stroške za vožnjo.

Iz središča. Blagajničarki tukajšnje podružnice družbe sv. Cirila in Metoda je izročila gospa Najžer znesek 3 K, ki ga je nabrala v veselilovski družbi in središki tamburaški zbor kot prebitek božičnice znesek 2 K. — Lepa hvala!

Z meje. — Več previdnosti. V neki obmejni fari je nemška podružnica in se je za njo vsak mesec bral nemški evangelijski. Sedaj pa se je to opustilo; Nemci zahtevajo sedaj, da se podružnica izpremeni v samostojno faro in nemško šolo hočejo graditi. Prvo kot drugo bo pritegnilo mnogo Slovencev in nam bo gotovo več škodovalo, kot ono čitanje evangelijskega.

Doslednost v narodni obrambi. V mariborski okolici imamo sedaj več slovenskih občinskih odborov. Toda občinske table in slično je ostalo ali samonemško ali slovensko - nemško. Čemu ne samoslovensko, ko imajo nemški občine vse samonemško? N. pr. Leitersperk, Vukovski dol, Ploderšnica, Velka itd. Čemu je lenarčki okrajni zastop slovensko-nemški, ko je mariborski samonemški?

Iz Celja. »Slovenski Narod« je priobčil v božični številki članek »Občinsko gospodarstvo v mestu Celju«. Ta članek se je »Slovenec« tako dopadel, da ga je v svoji novoletni številki dobesedno ponatisnil — še celo z neko tiskovno pomoto, katero je pa »Slovenski Narod« tačas že popravil — a vira ni navedel. To dejstvo samo suho konstatiramo v vsestransko pojasnilo.

Nepopolnopravni nemški nacionalci. V »Grazer Tagblattu« mlati prazno slamo o razmerah v deželnem zboru poslanec Pichler. Mož govori pri tem tako ošabno, kakor da bi bilo poslano njemu in nacionalcem v deželnem zboru na rožicah. Tako se seveda ne dela za delaznost deželne zbornice. Vidi se pa iz vsega, da se nacionalci tako boje obračuna o deželnem gospodarstvu, da bodo raje riskirali nove volitve. Zato opozarjamo svoje somišljenike, naj že sedaj resno mislijo nanje.

Iz Celja. (Sprememba pri gozdarskem uradu.) S 1. januarjem je stopil gozdarski svetnik Frane Donner na lastno prošnjo po 35letnem službovanju v pokoj. Na njegovo mesto je došel začasno gozdarski svetnik Anton Zhuber pl. Okrog iz Maribora.

Za »izprijeno liberalno tolpo« nas psuje mariborska »Straža« zato, ker smo glede obstrukcije povedali pošteno in odločno svoje mnenje. »Straža« je menda čisto pozabila na to, da se je septembra meseca na skoro enak način izrazila proti obstrukciji kakor sedaj izvrševalni odbor Narodne stranke. In kako bi vpila, ako bi si usodili naprednjaki takrat pisati o »izprijeni klerikalni tolpi.« Takoj bi bilo užaljeno slovensko ljudstvo, duhovniki, kmetje in menda celo klerikalni poslanei. Čudimo se, da si drzne »Straža« imenovati baš sedaj one, ki si žele rednega dela v deželnem zboru, »izprijeno tolpo« — ko lovi med njimi naročnike in inserate. Kaj ko bi ta »izprijena tolpa« vrgla »Stražo« iz vseh društev in lokalov, kjer ima kaj govoriti? Bil bi to jako zdrav in umesten odgovor, saj je listič itak za svoj obseg mnogo predrag in slabo urejevan, da se Bogu smili.

Iz Maribora. Da bi mogli nemški nacionalci pri državnozbornskih volitvah z uspehom nastopiti proti socialistom, so ustanovili nekako delavsko podporno društvo po imenu »Arbeiterschutze«. Nastavili so pri društvu več uradnikov, seveda samih agitatorjev, med njimi socialističnega uskoka Lavala. V društvu se je slabo gospodarilo — »Arbeiterschutze« piše tozadevno mnogo o Lavalu — in zapravilo v manj ko enem letu 25.000 kron, delavskega in meščanskega denarja. Te dni se je vršil občni zbor, na katerem je bivši načelnik društva sam priznal, da so Nemci to »podporno« društvo rabili za državnozbornske volitve. Izvolil se je sicer nov odbor, ki bo študiral društvene dolgeve — a z delovanjem društva, ki bi imelo biti taka dobrota za delavce, je pri kraju. Ali še bodo šli pri prihodnjih volitvah delavci nacionalcem na led?

Drobne novice. Imenovan je za kancelista pri c. in kr. mornarici Leopold Lipuš, doma iz Višnje vasi pri Vojniku. Lipuš je bil narednik pešpolka št. 87. — Umrli je, kakor poroča »Straža«, v St. Ilju nad Mariborom, slovenski občinski odbornik Ferik, po domače Ciper. — V Vuzenici nad Mariborom so občinske volitve, pri katerih so Slovenci tako sijajno zmagali, potrjene. Važno je to dejstvo tudi zaradi tega, ker sede v občinskem odboru sedaj po veliki večini možje, ki se bodo odločno protivili od Nemcev zaželeni delitvi občine. — V Slovenski Bistrici je zborovalo, kakor čitamo v mariborskih listih, tamošnje katoliško politično društvo. Sklenjenih je bilo več resolucij, tako glede nepostavnega stanja v okrajnem zastopu, ki deluje naprej navzlic izstopu zastopnikov kmečkih občin in slovenskih trgov, dalje proti nemškutarskemu sodniku Rakovu, proti pomemčevanju na slovenski šoli, proti zavlačevanju rešitve na slovensko pritožbo proti občinskem volitvam v Slov. Bistrici. Te resolucije toplo pozdravljamo, želimo pa, da jih bodo klerikalni poslanci napram vladi tudi s primerno energijo zastopali. V »Slovenec« Hochenburgerja zagovarjati, v Slov. Bistrici pa njegove sodnike napadati, je nekoliko neskladna stvar. — Iz poštne službe. Imenovan je poštni praktikant L. Zupančič v Gradcu za asistenta. Za oficijanta v Poljane je imenovan Albert Čonč. — Iz Maribora. Letos imamo vsaj doslej jako milo zimo. Iz zapisnikov metrološke postaje na tukajšnji vinorejski šoli je razvidno, da je znašala povprečna toplota minulega tedna največ + 5,3°, najmanj pa — 1,2° C. Ob 2. popoldne je bilo največ 9,2 in najmanj — 0,4. — Imenovan je nadkomisar patentnega urada na Dunaju, inženir Jozef Wregg iz Slivnice pri Mariboru za c. kr. tehničnega svetnika. — Iz Zaleca. Na tukajšnji pošto je imenovana za oficijantino gdnca Roza Teyrowsky. — Nemški k Celjani ne bodo imeli letošnjo zimo najbrže sploh nič več predstavlja, ker je morala mestna občina privoliti v razveljavljenje pogodbe z ravnateljem dr. Schlismannom. — Iz Slovenjgrada nam poročajo: Ministrstvo za deželno brambo je določilo, da spada politični okraj Slovenjgrada k deželnoobrambnemu dopolnemu okraju št. 4 v Celovcu.

Koroško.

Blazen morilec. Na postaji Gumern v okolici Paternjane je ustrelil v nedeljo popoldne gostilničarjev sin Augmeiner postajenačelnika Leitersja. Oddal je nanj tri strele iz samokresa med odpravo poštne vlaka v Beljak. Ranjenca so odpeljali še z istim vlakom v Beljak, kjer je še isto popoldne v bolnišnici umrl. — Morilec je priznopal, da je ustrelil Leitersja, toda v svoji zmedenosti se je zmotil. Hotel je namreč ustreliti enega svojih sorodnikov, ki je tudi uslužbenec južne železnice v Gumernu, in je mislil, da ima prometno službo on. Augmeier je že od smrti svoje matere abnormalen in je storil ta čin v blaznosti.

Žrtvi ledu. V okolici Sv. Magdalene pri Beljaku sta se šli drsat na zamrznjen ribnik v okolici 18letna Ana Fröschl in 14letna Ana Hofer. Na najglobožjem mestu ribnika se jima je udrl led. Šele drug dan so dobili obe ponesrečenki utopljeni pod ledom.

K umoru in samomoru Modrijana v Celovcu. Kakor smo že poročali, je ustrelil v Celovcu računski podčastnik Modrijan v neki gostilni v Celovcu svojo ljubico, natakario Trobničarjevo, ki je obležala na mestu mrtva. Modrijan so odpeljali težko ranjenega v vojaško bolnico. Pri natančni preiskavi so našli pri Modrijanu pismo, ki mu ga je pisala Trobničarjeva par dni pred umorom. V tem pismu ga prosi Trobničarjeva, da naj naredi Modrijan tako, da bodeta skupaj umrla. To pismo dokazuje, da je streljal Modrijan na Trobničarjevo sporazumno z njo in da sta bila dogovorjena izvršiti skupen samomor.

Gozdni požar. V okolici Sv. Mohorja je pogorel včeraj velik del gozda. Požar so povzročili pastirji, ki so ob robu gozda zakurili ogenj. Nevarnost je bila, da se ogenj razširi v bližnje gorovje, kjer bi bilo skoraj nemogoče požar pred vrhom ustaviti.

Primorsko.

Imenovanje. Načelnik tržaške filijalke c. kr. korespondenčnega urada gosp. Josip P r u n k je imenovan za zastopnika korespondenčnega urada v Rimu. Načelnik tržaške filijalke je postal g. Rupert P o h a r.

Iz živinozdravniške službe. Za višjega okrožnega živinozdravnika v

Pazinu je imenovan okr. živinozdravnik Just Rehek in za živinozdravnika v Poreču živinozdravniški asistent A. Tomašič.

Mestni svet tržaški. V seji mestnega tržaškega sveta 30. decembra, so rešili končno mestni proračun za l. 1912. Redne potrebe za l. 1912 znašajo 10.988.558 K, pokritje 7.560.610 K, redni primanjkljaj znaša torej 9.247.940 K. Izredne potrebe znašajo 7.324.750 K in pokritje 759.162 K torej znaša izredni primanjkljaj 6.565.408 K. Za pokritje rednega primanjkljaja je predlagala finančna komisija razna povišanja doklad. Za pokritje izrednega primanjkljaja pa je bil sprejet z vsemi glasovi predlog finančne komisije, da se najame posojilo v znesku 6.200.000 K.

Trst. Tombola v korist podpor-nih zakladov N. D. O. Dne 28. decembra 1911 ob polu 8. uri zbrana komisija je konstatirala, da je srečka številka 200 zadela činkvino s številkami: 19, 15, 25, 30, 31. Lastniki srečke g. Ivanu Levičar, stannuocuemu v ulici Montfort 4, se je izplačal dobiček v znesku 150 K odbivši 20% finančne takse, torej v čistem iznosu 120 K. Na to so bile izrebane sledeče številke: 59, 70, 72, 35, 69, 51, 44, 62, 61, 60. Do sedaj izzrebane številke so torej po vrsti sledeče: 31, 15, 19, 43, 21, 17, 25, 30, 66, 59, 70, 72, 35, 69, 51, 44, 62, 61, 60. — Lastniki srečk, ki so zadele s temi številkami tombolo, morajo to naznaniti pismeno predsedniku odseka tombole, g. dr. Franu Brnčicu, ulica Nuova 13/II. najdalje do četrtka, dne 4. januarja 1912, ali pa ustmeno komisiji, ki se zbere v četrtak, dne 4. januarja 1912 ob 7. uri in pol zvečer v prostorih N. D. O. ulica Sv. Franciška Asiškega 2/II. Na pozneje došle prijave se odsek, z ozirom na svoječasno izdano navodilo, ne bo oziral.

Predzrni tatovi. V petek popoldne so pripeljali neznaní delavci pred skladišče južne železnice v Trstu štiri velike tovarne vozove. Med splošnim vrvenjem, ki je vladalo tam na skladiščih, so obložili vozove, ne da bi jih kdo motil, z razno hišno opravo in jih odpeljali brez zadržka iz skladišča. Šele pod večer so zapazili železničarski organi tatvino in jo naznanili policiji. Po dolgem iskanju so našli stražniki vse štiri vozove na dvorišču neke velike trdnjke za hišno opravo. Tatovi so se ravno pogajali za ceno ukradenega blaga, ko so prišli stražniki, ki so jih takoj prijeli, ukradeno blago pa zaplenili.

Nevarna operacija. V gozdu Pontini v tržaški okolici se je ustrelil s samokresom 25letni mizar Al. Grmek. Krogla mu je prodrla leve prsi in mu je ranila tudi srce. V tržaški bolnici, kamor so ga prenesli, so izvršili tržaški zdravniki eno najtežavnejših operacij in mu zašili srce. Krogelje v prsih pa niso našli. To je bila prva operacija na sreč, ki se je izvršila uspešno v Trstu.

Samomor v brzovlaku. V brzovlaku iz Italije so našli na Silvestrov večer zastrupljeno neko približno 16letno dekle. Prepeljali so jo v Nabrezino in od tod v tržaško bolnišnico. Tam je izpovedala mlada samomornika, da se je sama zastrupila, ni pa hotela povedati, kdo da je in zakaj je izvršila samomor. Njen položaj je brezupen.

Železniška nesreča v Plaveh. Na dosedaj še neznan način je prišel na postaji v Plaveh premikalec Ambrož Fortunat med dva železniška voza. Odbijači so mu zmečkali glavo, naka je padel pod kolesa, ki so mu odtrgala desno roko in levo nogo. Mrtveca o odpeljali na pokopališče v Plaveh.

Dnevne vesti.

+ Volitev v trgovsko in obrtniško zbornico. Pri vseh volitvah zapazimo eno in isto: Klerikalci poskušajo na vse načine zmagati, samo nikoli na pošten način. Se jih preganja državno pravdnštvo zaradi Kregar-Stefetovih sleparij pri zadnjih volitvah v trgovsko in obrtniško zbornico in že so za nove volitve v trgovsko in obrtniško zbornico izumili novo sleparijo. Župniki in kaplanje bodo pobirali podpise na pooblastila, s katerimi bodo kar na pošti pobrali glasovnice. To je velikanska lumparija, ki je zlasti nevarna, ker ni dvoma, da se bo operiralo tudi s ponarejenimi podpisi. Opozarjamo torej vse volilce in sploh vse somišljenike, naj gledajo klerikalnim agitatorjem na prste. Če je kdo klerikalec, ki se podpisal pooblastilo, naj svoj podpis prekličie in naj zahteva na pošti, da se glasovnica njemu samemu izroči. Tudi naj se vsakdo pri somišljenikih pobriga, če so preklicali klerikalec dana pooblastila. O vsem naj somišljeniki obveste izvrševalni odbor narodno - napredne stranke in zlasti naj pazijo na vsak slučaj nekorektnosti, da bo mogoče poklicati na pomoč državno pravdnštvo.

+ Kriza v dež. dvorcu. Bivši deželni glavar Franc pl. Šuklje se preseli že te dni na svoj grad Kamen pri Novem mestu. Klerikalci razširjajo o njem vest, da se je popolnoma umaknil iz političnega življenja; s tako trdovratnostjo razširjajo to, kakor bi jih bilo Šukljeja — strah.

+ Po Mandlju — Šuklje. Zopet je eden zapustil klerikalni tabor in neče o klerikalni stranki nič več slišati. V treh letih sta že dva izmed najboljših klerikalnih poslancev odložila mandate. Prvi je bil Mandelj. Z najboljšimi nameni je prišel v deželni zbor, a spoznal je hitro slabo gospodarstvo, krivico in nasilnost, ki jih uganja stranka in odpovedal se je mandatu. Pojasnil je vzroke svojega odstopa volilecem v posebnem odprtem pismu, ki je bilo kdaj vse svoje prizanesljivosti prava obtožnica in je osvetlila korupcijo in samopasnost vodilnih klerikalcev pred svo javnostjo. In zdaj je šel tudi Šuklje. Šel je v trenutku, ko je dež. zbor začel svoje zasedanje. Šel je, dasi dež. zbor vsled njegovega odstopa še zborovati ne more. To se še ni zgodilo, da bi bil dež. glavar, ki je čil in zdrav, odstopil v takem trenutku in v takih okoliščinah. Šukljegov odstop kaže jasno, da odklanja bivši deželni glavar vsako odgovornost za početje klerikalne večine v dež. zboru in v dež. odboru, da neče s svojim imenom pokrivati tega početja, da neče biti solidaren z ljudmi, ki izvršujejo politični boj kot s kanibalsko krutostjo in se pripravljajo celo na politični rop. Po Mandlju — Šuklje. Očividno je, da se začenja v kranjski klerikalni stranki tisti proces, kakor se je začel po Luegerjevi smrti v dunajski krščansko - socialni stranki in ki je pripeljal nekdanj vsemagogočno Luegerjevo stranko pri zadnjih državnozbornskih volitvah do strahovite katastrofe. Kolo sreče naokolo vrteči se ne prestaneta ...

+ Deželni odbor in deželna vlada blamirana. Na drugem mestu poročamo o izidu pravde o tožbi občinskega gerenta Oražma v Mostah. Pri obravnavi so prišli na dan takšne stvari, da bi moralo državno pravdnštvo takoj dati Oražma na obtožni klopi. Dokazalo se je, da je Oražem jemal iz občinske blagajne denar in da je zakrivil hudodelstvo zlorabe uradne oblasti, ker je ukazal sestaviti zakonu neodgovorjajoči volilni imenik in vpisati v volilne imenike med reklamacijskim postopanjem več oseb. In takšnega človeka je deželni odbor imenoval v sporazumu z deželno vlado za občinskega gerenta! Ta škandal pa je še tem večji, ker gre deželna vlada Oražmu očividno na roko, ker sicer bi ne bilo mogoče, da bi se tako dolgo zavlačevale občinske volitve. Uvaževati je treba, da je vlada že meseca avgusta razveljavila po Oražmu sestavljene volilne imenike kot nepravilne, a še do danes ni poskrbela, da bi se sestavili drugi imeniki, ter se razpisale občinske volitve. Vlada je morda do slej postopala v dobri veri, od slej pa bo sokriva in odgovorna za vsa Oražmova dejanja, ki spadajo pod kriminalno sodišče, ako bo le trenotek še trpela, da bi Oražem še nadalje opravljal posle občinskega gerenta.

+ Oporoka Ivana Fabjančiča. Kakor smo že poročali, je Ivan Fabjančič zapustil lastnoročno pisano oporoko. Z njo je imenoval družbo sv. Cirila in Metoda za svojega glavnega dediča in določil različna volila za razne narodne in dobrodelne namene. Zapuščina znaša kakih 70.000 kron od katerih je družbi sv. Cirila in Metoda izplačati okroglo 26.000 K za volila. Oporoka obsega med drugim tudi naslednjo določbo: »Vse te zapuščeno in darila za reveže po c. kr. sodniških okrajih in občinah prosim zapustnik in priporočam, da te darila dotični občinski odbor ali občinski može po svoji vesti med reveže razdelijo, takoj vse po sprejemu denarja. Nikakor pa ne dovoljuje in dopušča zapustnik Ivan Fabjančič, da bi ta denarna darila od revežev kakim duhovniku se izročilo in zapalo, ali da bi ga iz farovžev župniki delili. To bi bilo v nevarnosti, da bi potem mogoče liberalni in demokratski berači bili celo prikrajšani ali celo nič ne dobili.« Tako je stoji na robu groba zapisal Ivan Fabjančič, ki je bil tako veren mož, da je hodil vsak dan k maši in je tudi za maše pri Salezijancih na Rakovniku zapustil 30 K.

+ Na naslov državnega pravdnštva v Ljubljani. Ali je znano državnemu pravdnštvu, da je Franc Zužek, župnik na Kopanju, zagrozil poštne potovki Ani Mohar iz Male Račne, da izgubi kot poštna potovka pri njem mesečni zaslužek, ako ne volijo njena dva brata in oče župnikovih kandidatov za občinski zastop in da je svojo pretitev tudi izpolnil? — Dalje, da je zagrozil Franci Mehletu, posestniku v Ilovi grani, da izgubi njegov oče službo cerkovniku

pri ilovski cerkvi, ako on in njegov oče ne volita njegovih kandidatov in da se je imenovali Franc Mehle zbal in k volitvi, ki se je vršila 27. novembra 1911, ni prišel? — Dalje, da je premišljeno vključiti zanikanju župnikovih kandidatov napisal na glasovnico Franca Mavra iz Vel. Račne svoje kandidate in da je moral popraviti tik pred volitvijo Matija Štupnik glasovnico? — Vse imenovanje priče na razpolago!

+ Občinske volitve v Krškem. Kakor nam poročajo, so pri občinskih volitvah v Krškem zmagači v II. razredu naprednjaki, v I. in III. razredu pa klerikali. Da so v I. razredu zmagači klerikali, je kriva samo nesloga med naprednjaki, ta rak - rana v naši organizaciji, ki nam škoduje bolj, kakor ves klerikalni terorizem in vse duhovniško nasilstvo.

+ Bivši predsednik „Save“ v klerikalnem meščanskem klubu odbornik. Kanonik Žlogar je osnoval po inicijativi dr. Azmana klerikalno »Meščansko zvezo« v Novem mestu. Na shod je prišel tudi bivši predsednik »Save« znani Makso Sever, profesor v Novem mestu, ki je na ustanovnem shodu tudi govoril in bil izvoljen v odbor. Ne pečali bi se z »Meščansko zvezo«, če bi ne imela v odboru takih moči, kakor je profesor Makso Sever. Kot političnega odpadnika ga itak vsi poznajo, toda pokazati hočemo danes občinstvu še drugo vzorno stran tega pristnega klerikalca, ki je sedaj čisto osamljen in se prisede na vsiljiv način, če le more, v gostilni k naprednjakom, dasi ve, kako slabo mnenje imajo o njem. Moč je pa tudi surov. Kakor vsako leto je imel tudi letos dijake na stanovanju, seveda le take, ki plačajo na mesec 80 do 100 K. Letos je bil tako nesrečen, da se je šel k Severu učit značajnosti neki Ljubljancin B. Ker je bil pa Sever malo doma, je sklenila njegova gospa, da gre v spremstvu pri njej stanujočega gimnazijca B. na zabavni večer v Čitalnico, dasi ji je bil prof. Sever za vselej kratkomočno prepovedal obisk Čitalnice. Po nedolžni zabavi je prišla profesorjeva gospa, ki je zelo blagega značaja, domov. Tedaj je bil pa ogenj v stehi. Profesor jo je na prostački način ozmerjal in psoval, nazadnje se je pa tako daleč spozabil, — bil je namreč zelo sladko ginjen, — da je hotel ženo preteptati. Tedaj se je postavil pri njem stanujoči gimnazijec, ki telesno ni bil ravno slabo razvit, pred profesorja in je kategorično izjavil, da ni gospa v Čitalnici ničesar zagrešila, da je bila v dostojni družbi in da on torej ne bo pripustil, da bi pretepal profesor svojo ženo. Kako. vsem klerikalnim značajem je tudi njemu padlo srce pred hrabrim braniteljem v hlače, in žene ni pretepal. To je pač škandal, da ga tudi ravnateljstvo ne more prezreti. Seveda dijaku B. na novomeški gimnaziji ni bilo več obstanke in je moral iti na drugo gimnazijo. Profesor Severja je pa tudi župan Stembur vrgel iz svoje gostilne, ker je zabavjal in zbadal dostojne goste in jih s tem pregnal iz gostilne. Pa tudi iz kavarne pri Žgurgu jih je mnogo izostalo, ker nočejo s profesorjem Severom dihati istega ozračja. Svetujemo mu, naj se pobrati z Malovičem, to je se edina njemu primerna družba, samo da je Malovič bolj odkritosrčen.

+ Užaljeni Aleš. Ne moreš katoliškega »znanstvenika« huje užaliti, kakor če mu poveš, da je vse njegovo znanstvanje v zano. Zeta užaljenost dokazuje, da je resnica v živo zadela. Saj ve celi svet, da tak »znanstvenik« niti prav ziniti ne sme, pa že potrebuje od škofa »nihil obstat«. In njegovo raziskovanje je podobno reševanju naloge, koje rezultat je že davno znan, od katerega se ne sme ne za picico oddaljiti, da ga škof ali papež ne okrene po njegovih prstih. To ve vendar vsak otrok, čemu se torej dr. Aleš v zadnjem »Casu« razburja? Neizrečeno smešen pa postaja, ko trdi, da ima tudi on v sebi nekaj močvira in da bi si tudi on znal poiskati kak kotiček, ko bi moral delovati proti prepričanju in vesti. Dragi Aleš, duhovniki, ki so imeli samo »nekaj močvira«, so navadno raje ostali pri zlati skledi, kakor da bi si iskali kak kotiček. Le poskusi in kmalu boš uvidel, da si še ovsenjak ne boš znal zaslužiti.

+ Županska volitev v Spljetu. Za župana v Spljetu je bil izvoljen g. Vieko Katalinić, za I. podžupana državni poslanec dr. Josip Smolčić, za II. dr. Trumbić, za občinske svetovalce pa dr. Taragla, Zandume Ilić, dr. Puvan in dr. Bulat. Župan Katalinić pripada hrvatski stranki, I. podžupan dr. Smolčić napredni, II. podžupan dr. Trumbić pa hrvatski stranki. Izmed svetovalcev sta dva pristaja napredne in dve hrvatske stranke. Največje mesto v Dalmaciji ima torej popolno ma narodno občinsko upravo, na čemer je treba Spljetu samo čestitati.

— Naš listek. Ustrezaje od jako mnogih strani izrečeni želji bomo za-

bavnemu delu našega lista v novem letu posvečali še več prostora kakor doslej. Z današnjim dnevom smo začeli priobčevati daljšo povest, „Prava in neprava ljubezen“, ki jo je spisal našim čitateljem dobro znani in priljubljeni pisatelj Blaž Pohljin. Snov je zajeta iz domačega življenja in polna mičnih resnih in komičnih prizorov. Poleg te povesti pa začnemo že prihodnji teden priobčevati v prevodu svetovnoslovni roman iz rimske zgodovine „Rienzi, zadnji tribunov“. Ta roman je spisal eden največjih angleških romanopiscev lord Edward Lytton-Bulver in bo naše čitatelje posebno zanimal. Prepričani smo, da bodo čitatelji z našim listkom jako zadovoljni.

— Poročil se je dne 31. decembra gospod inženir Dušan Sernec, zastopnik električne družbe A. E. G. Union v Ljubljani z gospodično Gabrijelo Hanušev, hčerko c. kr. nadinženjerja Jaromira Hanuša v Ljubljani. Čestitamo!

— Naročnikom »Ljubljanskega Zvona« naznanjamo, da se je prva številka vsled praznikov zakasnila. Upravištvu.

Važen ministrski odlok. Nekatera konsumna društva so začela izdelovati iz surovin blago, ki so ga razpečavale med družabnike. Dunajsko konsumno društvo peče in prodaja za svoje člane kruh. Temu so se uprle produktivne zaloge, češ da le one smejo izdelovati blago in ga razpečavati med ljudi. Konsumna društva pa stoji na stališču, da smejo početi z blagom, ki ga naroče za družabnike, kar hočejo, da smejo torej iz moke, naročene le za člane, peči tudi kruh za člane. Ministrstvo je zdaj izreklo svoje načelno naziranje tako-le: Določba § 1 zadr. zak. zahteva skupni obrat, ki se pa javlja pri konsumnih društvih tako, da se strne večje število oseb, zato, da na debelo naročajo blago za člane in nudijo torej članom priložnost, da si nabavijo blago ceneje kakor če bi kupoval ali naročeval vsak član sam zase. To skupno obratovanje je pa tudi takrat podano, če se na debelo nakupi kako blago, ki se skupno predela in v predelani obliki razpeča med člane. Tudi v takem obratovanju je jasno izražena temeljna misel konsumnih društev. Produktivne zadruge pa imajo povsem drugačen nalog in drugačen pomen. Produktivne zadruge naročajo za svoje člane surovine, ki jih predelajo člani in prodajajo potem predelano blago tretjim osebam, torej vsakemu kdor hoče. Produktivne zadruge razpečavajo predelano blago med ves svet, konsumna društva le med svoje člane. Konsumna društva imajo torej lahko v svojih pravih določbah, da smejo surovine predelovati, če prodajajo predelano blago le med svoje člane. To načelno stališče je izrazilo justično ministrstvo z ukazom z dne 28. novembra 1911 št. 32404.

Zvišana kazen. Kakor smo že poročali, je obsodilo zadnje porotno sodišče v Novem mestu posestnika Naceta Lindča, ki je ubil dne 3. novembra 1911 svojo mater Marijo, na šest let težke ječe. Na pritožbo državnega pravdnika je zvišalo višje deželno sodišče v Gradcu to kazen na osem let težke ječe in je to ječo tudi mnogo bolj poostroilo. Lndiča so oddali te dni v Gradiško v kaznilnico.

Na sveti večer ogenj Dne 24. decembra popoldne je zapazil Janez Pencu iz Smolinje vasi pri Novem mestu, da gori njegov pod. Brž so začeli gasiti, prišla pa je tudi novomeška požarna bramba. Posrečilo se je omejiti ogenj na Pencovo gospodarsko poslopje, tako, da mu je ostala hiša. Škoda znaša čez 4000 K, zavarovan je bil le za 1400 K.

Bitka na vasi. Dne 21. decembra je bil sv. Tomaž. Prebivalci Tomaževasi pri Belicerkvi imajo ta dan nekaj praznik in osobito fantje gredo ta dan kaj radi v gostilno. Tudi sedaj so šli v Cinkoletovo gostilno v Dobruškovasi Anton Blatnik, Jože Rešetič in Jože Hrvat. Pridružila sta se jim iz Dobruške vasi Matija Pucelj in Polde Pucelj. V gostilni so bili pa tudi fantje iz Grmovelj in Hudenja Tone Bregar, Janko Vrčec, Tone Zalokar, Ludovik Vrčec in Janko Kegljevič. Kakor že mora biti, sta se gledali obe skupini fantov že v gostilni prav pisano in so posebno fantje iz Tomaževasi in Dobruškevasi iskali obresti, pa ni prišlo do hujšega, ker ne trpi Cinkole v svoji gostilni nobenega pretepa. Pa tudi Grmovljani so bili pametni in so raje odšli. Pri odhodu pa Rešetiču le ni dala vest, da bi jih pustil kar tako oditi. Skočil je k Ludoviku Vrčku in ga hotel vrci, pa mu ni bil kos. Grmovljani so urno odšli, nasprotniki pa so se dvignili kakor en moč, se oborožili z železnimi vilami, koli in noži ter so jo mahnili za odhajajočimi. Ko so jih dohiteli, se je vnela bitka na vasi. Ranjeni so bili vsi, Rešetič pa je zadobil v bližino srca smrtonosno rano. Kdo mu jo je prizadel, se še ne ve. — Za hrabrost bodo odlikovani fantje pri sodišču.

Neki Sigmund Keiser hoče potom reklamnih notic v časopisih zapeljati naše rojake k izselitvi v Florido, Viržinijo in Južno Karolino, kjer ima baje ogromna posestva, za te naselnike. Dognalo pa se je, da je Keiser navađen slepar, ki hoče ljudi samo zavesti k izselitvi v nerodovitne kraje. Keiser je bil leta 1903 na Ogrskem radi goljufije obsojen na leto dni ječe, pa je pobežnil v Ameriko. To dejstvo pove vse.

Elektrograf »Ideal«. Spored za torek 2. sredo 3. in četrtek 4. januarja 1912: Popoldanski spored: Lov na ribe kabeljau na ribski ladji. (Lep naravni posnetek.) Ljubosumnost gospe Blümel. (Jako komično.) Kralj Henrik IV. in ogljar. (Zgodovinska anekdota in harvah.) Sestri Amalija in Leonora. (Lepa kolorirana varietetna slika.) Maks se dvobojuje. (Jako komično; igra Maks Linder.) Večerni spored ob 7., 8. in 9.: Ena izmed mnogih ali Iz življenja kupčevalec z dekleti. Velika drama. Do konca napeto zanimivo, boljše od vseh dosedanjih slik. — Film je dolg 1100 metrov. Pozor! V petek 5. januarja, specialni večer z izbranimi slikami, med drugim »Vlomilec usmiljenka«, učkovita drama; »Divji moč z Bornea«, velekomično itd. Popoldanske cene za dijake: Nem. sedež 30 v. I. prostor 20 v. II. prostor 10 v. — V soboto, 6. januarja, Celica št. 13? (Realistična tragedija iz blaznice.)

Novoletni gratulant. Na Silvestrov večer je hodil po boljših hišah v Knafovli in Gledališki ulici nek 21-letni brezposelni delavec s Spodnjega Stajerja. Ker je pa bil le prunedžen, ga je vzela v varstvo policija. — Jakob Istenič iz Logateca, znan postopač, tudi že 16krat zaradi tatvine in goljufije predkaznovan, je prišel na Silvestrov večer v Ljubljno, da bi nastopil trimesečno kazen. Poprej pa je hotel poskusiti še svojo srečo. Obvezal si je desno roko in šel prosjačit od gostilne do gostilne. Ker se ga je pa pri tem tudi preveč naskal, je prišel v roke policiji, katera ga je danes izročila sodišču.

Skasni grešnik. Pred leti je samski hlapec Ivan Vončina iz Idrije izvršil več majhnih tatvin in pobežnil na Hrvaško. Te dni se je Vončina povrnil v domovino in se je sam javil policiji. Oddali so ga v preiskovalni zapor deželnega sodišča.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 35 Macedoncev in 3 Hrvati. 15 Hrvátov se je povrnilo po nazaj. Predvčerajšnjem je šlo v Ameriko 37 Macedoncev in 20 Hrvátov, nazaj je prišlo pa 70 Hrvátov. V Nemčijo je šlo 30, v Solnograd pa 25 Hrvátov.

Izgovorjeno in najdeno. Gospa Helena Ježovšek je naša križast povrtnik. Zidarski pomočnik Josip Pirh je našel vijolino s črkama »A. A.« Učiteljica Ivana Mayer je izgubila rumen plašč. Ana Staudacher, vdova, je izgubila zlat uhan. Železotrgovec Franc Jeras je izgubil črn dežnik. — Gdčna. V. H. je izgubila pretečeni teden ročno torbico, izdelana iz surovega sukanca. Pošten najditelj je naprošen da jo odda portirju tobačne tovarne proti primerni nagradi.

Današnji list ima kot prilogo žepni koledarček 1912 ljubljanske tiskarne E. Kavčič.

Društvena naznanila.

Javno predavanje v dobrodelnem namen. V četrtek, dne 4. januarja t. l., točno ob 6. zvečer, bode v veliki dvorani »Mesnega doma« predaval prof. Jos. Wester o svojem potovanju po Bosni in Hercegovini. Ravnateljstvo deželnega muzeja v Sarajevu je blagovoljno dalo na razpolago zbirko skiptičnih slik, bi bodo predavanje pojasnevale. Vstopnina, — sedeži po 60 h, stojšča po 40 h — in dijaške vstopnice po 20 h, — je namenjena v prid »Podpornemu društvu za učence c. kr. II. drž. gimnazije v Ljubljani«.

Jubilejni ples »Narodne čitalnice« v Ljubljani, dne 6. t. m. v vseh gorenjih prostorih »Narodnega doma« bo največja letošnja plesna prireditev. Ker smo o njem že mnogo pisali, nam preostaja omeniti, da bo pričetek ob 8. zvečer in se dobivajo vstopnice za osebo po 3 K, družinske vstopnice za 4 osebe po 10 K, vstopnice za 3 osebe po 8 K in dijaške vstopnice za 1 K 50 v. v predprodaji v trafiki ge. A. Češarkove. (Selenburgova ulica.) Buffete v stranskih in čitalniških prostorih »Narodnega doma« oskrbita naši veletrgovini E. Kavčič in T. Mencinger. Cene bodo povsod zelo nizke. Tako se bodo dobivale ekvizične šampanjske marke kozarček po 80 h, trškogorski rdeči cviček liter za 1 K 20 v, Strgarjev rizling liter za 1 K 60 v, desertna vina in delikatese vseh vrst, šunka, salame, sir itd. v porcijah za 60 v in 1 K, kavarina bo oskrbljena z limonado, čajem, malinovicem, kavu in raznimi likerji destilacije E. Kavčič. Pri buffetu g. T. Mencingerja je tudi slaščičarna, ki jo bo oskrbel s slaščicami in južni sadjem. Tako bodo naši plesalci in

neplesalci vse najzbornejše urejeno za veselo in prijetno zabavo.

Idrijske podružnice Slov. plan. društva občni zbor se vrši z običajnim sporedom dne 8. januarja 1912 v gornjih prostorih hotela Didič.

Telefonska in brzojavna poročila.

Samomor veleposestnika Wieserja. Celovec, 2. januarja. Na svojem posestvu v bližini Celovca se je veleposestnik dr. Leopold baron Wieser zastrupil. Vzrok so slabe premoženjske razmere. Njegovo posestvo bi bilo v prihodnjih dneh sodnijsko prodano.

Nesreča na ledu.

Celovec, 2. januarja. Na Šentlentskem jezeru pri Beljaku se je včeraj vdrl pri sankanju 30 oseb. Vse so še pravočasno rešili.

Nemški prestolonaslednik.

Dunaj, 2. januarja. »Mittagsztg.« poroča iz dobro informiranih krogov, da nemški prestolonaslednik ni zbolel, marveč da je dobil od cesarja hišni zapor. Glasom istega časopisa je zahteval cesar od prestolonaslednika, da mu obljubi, da se ne bo nikdar več vmešaval v politiko in nikdar več insceniral v državnem zboru političnih demonstracij, kakršne je povzročil zaradi maroškega vprašanja. Ker se je prestolonaslednik protivil tej zahtevi, mu je diktiral cesar hišni zapor. Med tem mu je porodila žena četrtega princeza ter so padli v ta čas tudi božični prazniki. Vseled hišnega zapora prestolonaslednik ni mogel priti v Berlin in zato so proglasili, da je bolan. Seveda bodo v oficijalnih krogih te vesti dementirane. reforme, v resnici boj med vlado in opozicijo.

Njegušev priziv.

Dunaj, 2. januarja. Atentator iz parlamenta Njeguš je bil kakor znano vložil priziv. Ta priziv je bil danes zavrnjen. Njeguš je obenem prosil, da ga pošljejo v Koper. Ta prošnja je bila izročena višjemu deželno-mu sodišču.

Odstop rusinskih poslancev iz odseka za volilno reformo.

Lvov, 2. januarja. Predsednik ukrajinskega kluba dr. Konstantin Levickij je brzojavno sporočil ministrskemu predsedniku grofu Stürgkhu, da izstopijo vsi rusinski poslanci iz odseka za volilno reformo. Kot vzrok odstopa navaja dr. Levickij dejstvo, da so se odklonile vse rusinske zahteve. Obenem zahteva predsednik dr. Levickij vladno intervencijo glede volilne reforme.

Jezikovne navedbe v Dalmaciji.

Zader, 2. januarja. Z včerajšnjim dnevom so stopile v veljavo jezikovne navedbe, ki jih je večina dalmatinskega sabora leta 1909 sklenila s takratnim namestnikom Nardelliem. S temi jezikovnimi navedbami se uvaja v vse državne urade v Dalmaciji razen vseh hrvatskih ali srbskih kot zunanji uradni jezik. Vsi uradi, v prvi vrsti sodni in politični, so se pokorili jezikovnim navedbam ter uvedli izključno hrvatsko uradovanje, samo finančno ravnanje ostaja meni, da so dovoljene zanj izjeme ter uraduje še deloma v italijanskem jeziku. Poslanci bodo storili energične korake, da se napravi konec samovolji finančnih oblasti.

Rusija in Turčija.

Tebris, 2. januarja. Ruski generalni konzulat je izdal razglas, v katerem pozivlja ljudstvo, da naj odpre zopet svoje bazare in naj otvori zopet promet, kateri se je vršil v mirnem času. Za red v bazarjih bo skrbelo rusko vojaštvo. Orožje, ki je bilo razdeljeno med prebivalstvo, je zaplenila ruska oblast. — V Tebrisu sta prišla štiri in osmi polk ruskih strelcev in dve bateriji grenadirjev. Obenem je dospela v Tebris tudi ena stotinja brzojavnega oddelka, ki ustanovi v Tebrisu brezično brzojavno postajo za oddajo in prejem brezičnih brzojav med Perzijo in Rusijo.

Razkol v hrvatski stranki prava.

Zagreb, 2. januarja. V hrvatski stranki prava, ki je šele nedavno tega nastala iz ujedinjenja Starčevićeve in frankovske stranke prava, je nastal razkol. Poslanci Dr. Aleksander Horvat, dr. Fran Milobar, dr. Vladimir Prebeg in drugi so izjavili, da niso zadovoljni s strankino politiko, naperjeno proti osebi bana dr. Tomašića, in da zaradi tega izstopajo iz stranke. Iz stranke je izstopila ena tretjina pravkar izvoljenih poslancev, ki bodo osnovali novo stranko. Ustanovni zbor nove stranke se bo vršil v petek 5. t. m. Nova stranka bo izdajala svoje glasilo, ki bo nosilo ime starega Frankovega organa »Hrvatsko Pravo«.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 2. januarja. Političnega boditnice bodo trajale do 11. t. m. Potem pride državni zbor v specialno debato o proračunu. Sredi februarja se začne boj zaradi volilne

Vsiljivi Benediktinci.

Bolean, 2. januarja. Tu in v okolici nakupujejo Benediktinci mnoge sveta za benediktinske samostane (Pozor pred vsiljivci.)

Stavka.

Bruselj, 2. januarja. V premo-gokopih stavka 60.000 rudarjev. Jutri dopoldne se bo sestala konferenca, ki bo odločala o stavkarskem vprašanju.

Rusija in Perzija.

Carigrad, 2. januarja. Glasom poročil iz Perzije vlada v Teheranu zopet mir in normalno življenje. Rusko vojaštvo je dobilo povelje, da več ne prodira. Število ruskih čet znaša nad 9000 moč in sicer je 4000 moč v Reštu in Ensli, 3500 moč pa v Tebrisu. Ruska vlada nima namena prodirati v notranjost Perzije, marveč hoče le vzdržati mir.

Demistija turškega velikega vezirja.

Carigrad, 2. januarja. V soboto popoldne se je vršila seja turške državne zbornice, v kateri je podal veliki vezir svoje demisijo. Tribune v zbornici so bile popolnoma zasedene. Posebno številno so se udeležili seje diplomatje, dvorni uradniki in časnikarji. Dvorana pa je bila skoro prazna. Takoj v začetku seje je konstatiral predsednik nesklepnost, ker je bila odsotna vsa liberalna opozicija, kakor tudi Grki in Albanci, ki so sotali v svojih klubovih prostorih in so poslali v zbornico le svoje informativne zastopnike. Govor velikega vezirja je vzbudil posebno na galerijah veliko vznemirjenje. Ko je podal veliki vezir svojo demisijo, je protestiral voditelj Grkov, češ, da zbornica ni sklepna. Veliki vezir je izjavil nato popolnoma zmeden: Vidim, da večina obstruira. To je povzročilo v celi zbornici veliko razburjenje. Vojni minister je nato zahteval zvestobo armade do vlade, vendar je dobil v celi zbornici jako malo zaupanja. Posledica te seje je bila, da je bil Said paša zopet imenovan za velikega vezirja. Nasid Efendi iz Egipta pa je bil imenovan za šejha islamskega. Brzkone obdrže tudi vsi ostali ministri svoje portfelje. Sultan je vsprejel včeraj v posebni avdijenci zastopnike liberalne stranke in jim je resno nasvetoval edinstvo.

Odstop velikega vezirja.

Carigrad 2. januarja. Novi kabinet Said paše se je konstituiral in so vstopili v njega skoro vsi stari ministri, tako bivši vojni minister, mor-nariški minister in zunanji minister. Liberalna stranka je proti temu konstituiranju kabineta protestirala.

Neuravničena mobilizacija.

London 2. dec. Vseled nejasne reforme nove vojaške naredbe je bila provzročena na Angleškem mobilizacijska panika. Naredba urejuje predpise o mobilizaciji v vojnem času. Vseled nejasnosti v tej naredbi je prišlo do tega, da je veliko število v največji naglici in v velikanskem presečenju prihitelo v svoje garnizije. Splošno se je mislilo, da je mobilizacija naperjena proti Nemčiji. Seveda so vse te vojaške poslali zopet domov. Izkazalo se je, da je bila vsa ta mobilizacijska panika provzročena edino le vseled nejasnosti v naredbi vojnega ministrstva.

Kitajska republika.

Petrograd 2. dec. Baje obstoja med Rusijo in Japonsko pogodbo vsled katere pripoznata obe državi Kitajsko republiko le, če jo proklamira narodna skupščina.

Petrograd 2. dec. Kitajski cesar in cesarica vdova sta zapustila Kiautsi. Tam se nahajata 2 bataljona vojakov v varstvo kitajske dinastije.

Ubegli špijon.

Pariz, 2. januarja. Francoski stotnik generalnega štaba Luchs, ki je pobežnil iz nemške trdnjave na Francosko je bil 1. t. m. sprejet od vojnega ministra, in od šefa francoskega generalnega štaba, ki sta ga srčno sprejela, ter mu k begu čestitala. Povedal je, da je pobežnil brez tuje pomoči, ter, da je moral prepiliti več 2 m debelih železnih mrež preplezati 5 m visok zid in vlomiti 2 1/2 m visoka železna vrata. Dobil je v ječo lepo vezano knjigo o Napoleonu, v kateri so bili spretno skriti nemški bankovci. »Echo de Paris« je razpisal nabiranje za častno darilo ubeglemu stotniku, ki naj predloži ugrabljeni provinčiji Alžasko in Lotarinsko in umetniških slikah.

Zastrupljenje v Berlinu.

Berlin, 2. januarja. Zdravniki si niso na jasnem, za kako obolenje gre pri škandalozni aferi zastrupljenja. Nekateri pravijo, da je kriv metylov alkohol, vendar preiskave v tem niso končane. Od včeraj se je število obolelih zmanjšalo. Včeraj je umrlo samo 1 oseba.

Nemški cesar na Angleškem.

London, 2. januarja. Cesar Viljem pride tekom meseca decembra t. l. na posete na Angleško.

Hmelj.

Norimberk, 2. januarja. Pri malenkostnem dovozu cene zelo mirne

Prosveta.

Iz pisarne slovenskega gledališča. Danes, v torek zvečer se igra prvi izvirna drama „Naša kri“, spisal F. S. Finžgar. Dejanje se godi na Gorenjskem l. 1813, meseca avgusta, ko so Francozi bili zmagani na Ljubljani; drama je idejna, iz nje zveni hrepenenje po združenju Jugoslovancev. Nositelj ideje ilirske je inteligentni francoski častnik Louis Rénard. Kmetje z mérom vred so čisti tipi visoke Gorenjske iz one dobe. Pisatelj je spisal svojo dramo na podlagi paberkov o spominih na Francoze iz svojega rojstnega kraja in iz pisanih zgodovinskih virov. Značaj naše slovenske krvi je očrtan v vseh posameznih značajih: naša kri je močna, odpušča, ljubi rodno grudo, odklanja tujce, je skrajno konservativna, a v nesreči plemenita. Predstava se vrši za neparabonente.

Slovensko gledališče. 30. prejšnjega meseca zvečer je gostovala v vlogi Juliette v »Grafu Luksemburškem« subreta tržaškega slovenskega odra, gđe. Angela Janova. Za njen manj močni glas nas je popolnoma oškodovala izvrstna igra. Njen nastop je signuren, njene kretnje živahne in vseskozi primerne opereti, njeno igranje sploh jako temperamentalno in prepojeno s pravo ljubeznijo in vnueno do igre in do odra. Plesi so bili jako okusni in prav tako je bila tudi prijetna in simpatična njena zunanjost. Občinstvo ji je jako ljubeznivo aplavdiralo in kot vidno priznanje je prejela na odru cvetlice. — V nedeljo popoldne — na starega leta dan — so ponavljali »Cigana barona«, na novega leta popoldne »Sramežljivo Suzano« in zvečer »Carmen«.

Koncert Glasbene Matice, ki je bil naznanjen za soboto, dne 13. januarja, se definitivno vrši v nedeljo, 14. januarja zvečer ob pol 8. uri, na kar občinstvo opozarjamo. — V koncertu se bo izvajalo 10 slovenskih, izvirnih skladb, večinoma iz najnovejšega glasbenega literaturo slovenske. Na koncertu bodo zastopani sledeči slovenski skladatelji: Anton Lajovic, dr. Gojmir Kerk, Oskar Dev, Josip Michl, Fran Gerbič, Emil Adamič, Stanko Premrl in Viktor Parma.

Jugoslovanska Enciklopedija. V četrtek, dne 4. januarja pride v Ljubljano l. tajnik Jugoslovanske Akademije znanosti in umetnosti, prof. G. Manojlovič. Ta dan se bo vršila ob 6. uri zvečer v prostorih Matice Slovenske seja znanstvenega odbora v nadaljnjem delu za Jugoslovansko Enciklopedijo.

Gospodarstvo.

— Zrebanje ljubljanskih srečk. V prostorih mestne blagajne ljubljanske se je vršilo danes dopoldne 17. zrebanje srečk mestnega loterijskega posojila. Komisiji je predsedoval vladni komisar c. kr. deželne vlade svetnik Viljem Laschan plem. Moorland, zapisnikar je bil notar Plantan. Stevilke je dvigal deček sirota Alojzij Mavec. Izrebanih je bilo 800 srečk. Prvi dobiček v gnesku 50.000 K je zadela srečka št. 57989; nadalje so zadele večje dobitke naslednje srečke in sicer: št. 601 3000 K, št. 31979 2000 K, št. 65580, 22237, 66573, 46096 in 34315 vsaka po 1000 K in št. 36062, 6596, 40271 in 58346 vsaka po 600 K. Vse ostale izrebane srečke (788) so zadele po 60 K.

— »Ljubljanska kreditna banka«. V mesecu decembru 1911 vložilo se je na knjižice in na tekoči račun 1.786.733 K 71 v, dvignilo pa 2.258.465 K 91 v, skupno stanje koncem decembra 13.009.119 K 67 v.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslavšek.

Kakor je dobro in zdravilno

navadno ribje olje samo na sebi, se vendar ne more utajiti, da ga večina ljudi, tako odrasli kakor otroci ne morejo uživati očitno zaradi njegovega duha in okusa. Scottova emulzija ribjega olja, v kateri so lastnosti in vrednosti ribjega olja s pridatki se zboljšane, zljiva nasprotno večina ljudi rada brez vseh pomislekov in jo pri se tako dolgem uporabljanju tudi lahko prenašajo.

Trikrat na dan, dalj časa redno zavžita

Scottova emulzija,

premeni blede otroke in take, ki nimajo nič veselja za jesti, v čile in vesele otroke. Pri nakupu zahtevajte izrecno Scottovo emulzijo. Znamka Scotta je, ki je vpeljana še od 16 let in izjemno dobro lakovost in učinek.

vsaka izvirna steklenica 2 K 50. Dobi se v vsaki lekarni.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 28. decembra: Anton Zorc, 68 let. — Marija Rafaela, roduka, 7 dni. — Josip Dragar, delavec, 67 let.

Borhegyska

litonska, iz skale izvirajoča : naravna mineralna voda :
Radi vsebovanja dušika in prijetnega okusa je ta voda prve vrste pijača za osveženje in užitek.
Glavni zastopnik za Kranjsko: Franc Schancl, Ljubljana, Frančiškanska ul. Zalogo v sl. ljubljanskem javnem skladišču, Krisper-Tomažič, družba z o. z.

Serravallo

železnato Kina-vino
Higijenična razstava na Dunaju 1906: Državno odlikovanje in častni diplom k zlati kolajni.
Povzroča voljo do jedi, okrepa živce, poboljša kri in je **rekonvalescentom in mlokrvnim** zelo priporočeno od zdravniških avtoritet.
izborni okus.
Večkrat odlikovano.
Nad 7000 zdravniških priporočil.
J. SERRAVALLO, c. in kr. dvorni dobavitelj TRST-Barčevlje. 4484

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“
Uradni kurzi dunajske borze 30. decembra 1911

Finančni papirji.	Dunaj	Biograd
4% majevs renta	91.20	91.40
4% srebrna renta	91.15	91.55
4% avstr. krona renta	91.10	91.30
4% ogt.	90.45	90.65
4% kranjsko deželno posojilo	101.10	—
4% k. o. češke dež. banke	93.30	94.30
Srečke.		
Srečke iz l. 1860	434.00	440.00
„ „ 1864	611.00	617.00
„ „ 1868	297.50	303.50
„ zemeljske l. izdaje	294.25	297.25
„ „ 1868	275.50	278.50
„ ovrške hipotekne	247.10	250.10
„ dan. komunalne	506.50	512.50
„ avstr. kreditne	—	—
„ ljubljanske	—	—
„ avstr. rdeč. križa	45.75	47.75
„ „ 1868	36.00	38.00
„ „ 1868	239.50	242.50
Gotovina.		
Ljubljanske kreditne banke	465.00	467.00
Avstr. kreditnega zavoda	651.50	652.50
Dunajske banke družbe	543.75	544.75
Lužne železnice	107.20	108.20
Državne železnice	730.00	731.00
Alpine-Montan	873.75	874.75
Češke sladkorne družbe	1045.00	1055.00
Zivnostenske banke	282.50	283.50
Valute.		
Cekini	11.37	11.39
Marki	117.60	117.80
Franki	19.10	19.12
Lire	94.90	95.10
Rublji	253.75	254.50

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 2. januarja 1912.
Termin.
Pšenica za april 1912 . . . za 50 kg 11.76
Rž za april 1912 . . . za 50 kg 10.27
Koruzna za maj 1912 . . . za 50 kg 8.55
Oves za april 1912 . . . za 50 kg 9.69

Meteorološko poročilo.

Januar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
31.	2. pop.	741.6	1.9	slab jug	oblačno
"	9. zv.	745.0	-0.8	sl. jvzh.	jasno
1.	7. zj.	745.7	-3.3	sl. jzh.	del. jasno
"	2. pop.	745.0	0.2	sl. jvzh.	jasno
"	9. zv.	745.6	-4.2	sr. jug	"
2.	7. zj.	746.3	-6.8	sl. jzh.	"
Srednja predvečerjaša temperatura 0.1°, norm. -2.6° in večerajaša -2.4°, norm. -2.7°, Padavina v 24 urah 0.8 mm in 0.0 mm					

Srednja predvečerašnja temperatura 0.1°, norm. -2.6° in večerašnja -2.4°, norm. -2.7°, Padavina v 24 urah 0.8 mm in 0.0 mm

Franca Ungerja

oficijalna c. kr. drž. železnica in c. in kr. nadporočnika i. s.
ki je po dolgem trpljenju, previden s tolažili sv. vere, danes, l. t. m. ob 11. uri dopoldne v 42. letu blaženo zaspal v Gospodu.

Pogreb bo 3. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Spodnje Šiške, Kolodvorska cesta št. 191, na pokopališče pri sv. Križu.

Sv. maša zadušnica se bo služila v četrtek, 4. t. m. ob 7. zjutraj v cerkvi Sv. Jerneja v Spodnji Šiški.

Prosimo tihega sozolja.

Spodnja Šiška, 1. januarja 1912.

Oiga Unger roj. Föderl, soproga. — Franja Zaff, mati. — Ana Ehrfeld, stara mati. — Ivan in Franja Föderl, tast in tašča. — Ivan Föderl, c. kr. stavbni nadkomisar, svak. — Rudolf, Erna, Ivan, otroci.

I. krajski pogrebni zavod Fr. Deberlet.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 28. decembra: Anton Zorc, 68 let. — Marija Rafaela, roduka, 7 dni. — Josip Dragar, delavec, 67 let.

Veliko denarja
si prihrani tisti, ki zahteva kadar rabi kakšno potrebno stvar in priložnostna darila, moj glavni katalog s ca 4000 slikami, ki se mu pošlje gratis in franko. C. in kr. dvor. dobavitelj Jan Konrad, Mont Slov. 1170, Gdke.

Trgovina

se odda takoj v najem.
Več pove Matija Šafarič, Rače pri Zidanem mestu.

Naprodaj je radi bolezn

na zelo prometnem kraju v Spodnji Šiški pri Ljubljani št. 82, v kateri se nahajata dve dobro ideoči trgovini specerijskega in galanterijskega blaga. Natančneje se izve ravno tam.

Popolnoma nov in preizkušen kinematograf

je po ceni na prodaj. Eventualno se išče kompanjon za napravo kinematografskega gledališča. Ponudbe pod „Kino“ na upravnishvo »Slov. Naroda«.

Frodajam od 10 hl naprej novo vino

starino letnik 1908
„ „ „ „ „ 1909
„ „ „ „ „ 1910
„ „ „ „ „ 1911
„ „ „ „ „ 1912
„ „ „ „ „ 1913
„ „ „ „ „ 1914
„ „ „ „ „ 1915
„ „ „ „ „ 1916
„ „ „ „ „ 1917
„ „ „ „ „ 1918
„ „ „ „ „ 1919
„ „ „ „ „ 1920
„ „ „ „ „ 1921
„ „ „ „ „ 1922
„ „ „ „ „ 1923
„ „ „ „ „ 1924
„ „ „ „ „ 1925
„ „ „ „ „ 1926
„ „ „ „ „ 1927
„ „ „ „ „ 1928
„ „ „ „ „ 1929
„ „ „ „ „ 1930
„ „ „ „ „ 1931
„ „ „ „ „ 1932
„ „ „ „ „ 1933
„ „ „ „ „ 1934
„ „ „ „ „ 1935
„ „ „ „ „ 1936
„ „ „ „ „ 1937
„ „ „ „ „ 1938
„ „ „ „ „ 1939
„ „ „ „ „ 1940
„ „ „ „ „ 1941
„ „ „ „ „ 1942
„ „ „ „ „ 1943
„ „ „ „ „ 1944
„ „ „ „ „ 1945
„ „ „ „ „ 1946
„ „ „ „ „ 1947
„ „ „ „ „ 1948
„ „ „ „ „ 1949
„ „ „ „ „ 1950
„ „ „ „ „ 1951
„ „ „ „ „ 1952
„ „ „ „ „ 1953
„ „ „ „ „ 1954
„ „ „ „ „ 1955
„ „ „ „ „ 1956
„ „ „ „ „ 1957
„ „ „ „ „ 1958
„ „ „ „ „ 1959
„ „ „ „ „ 1960
„ „ „ „ „ 1961
„ „ „ „ „ 1962
„ „ „ „ „ 1963
„ „ „ „ „ 1964
„ „ „ „ „ 1965
„ „ „ „ „ 1966
„ „ „ „ „ 1967
„ „ „ „ „ 1968
„ „ „ „ „ 1969
„ „ „ „ „ 1970
„ „ „ „ „ 1971
„ „ „ „ „ 1972
„ „ „ „ „ 1973
„ „ „ „ „ 1974
„ „ „ „ „ 1975
„ „ „ „ „ 1976
„ „ „ „ „ 1977
„ „ „ „ „ 1978
„ „ „ „ „ 1979
„ „ „ „ „ 1980
„ „ „ „ „ 1981
„ „ „ „ „ 1982
„ „ „ „ „ 1983
„ „ „ „ „ 1984
„ „ „ „ „ 1985
„ „ „ „ „ 1986
„ „ „ „ „ 1987
„ „ „ „ „ 1988
„ „ „ „ „ 1989
„ „ „ „ „ 1990
„ „ „ „ „ 1991
„ „ „ „ „ 1992
„ „ „ „ „ 1993
„ „ „ „ „ 1994
„ „ „ „ „ 1995
„ „ „ „ „ 1996
„ „ „ „ „ 1997
„ „ „ „ „ 1998
„ „ „ „ „ 1999
„ „ „ „ „ 2000
„ „ „ „ „ 2001
„ „ „ „ „ 2002
„ „ „ „ „ 2003
„ „ „ „ „ 2004
„ „ „ „ „ 2005
„ „ „ „ „ 2006
„ „ „ „ „ 2007
„ „ „ „ „ 2008
„ „ „ „ „ 2009
„ „ „ „ „ 2010
„ „ „ „ „ 2011
„ „ „ „ „ 2012
„ „ „ „ „ 2013
„ „ „ „ „ 2014
„ „ „ „ „ 2015
„ „ „ „ „ 2016
„ „ „ „ „ 2017
„ „ „ „ „ 2018
„ „ „ „ „ 2019
„ „ „ „ „ 2020
„ „ „ „ „ 2021
„ „ „ „ „ 2022
„ „ „ „ „ 2023
„ „ „ „ „ 2024
„ „ „ „ „ 2025
„ „ „ „ „ 2026
„ „ „ „ „ 2027
„ „ „ „ „ 2028
„ „ „ „ „ 2029
„ „ „ „ „ 2030
„ „ „ „ „ 2031
„ „ „ „ „ 2032
„ „ „ „ „ 2033
„ „ „ „ „ 2034
„ „ „ „ „ 2035
„ „ „ „ „ 2036
„ „ „ „ „ 2037
„ „ „ „ „ 2038
„ „ „ „ „ 2039
„ „ „ „ „ 2040
„ „ „ „ „ 2041
„ „ „ „ „ 2042
„ „ „ „ „ 2043
„ „ „ „ „ 2044
„ „ „ „ „ 2045
„ „ „ „ „ 2046
„ „ „ „ „ 2047
„ „ „ „ „ 2048
„ „ „ „ „ 2049
„ „ „ „ „ 2050
„ „ „ „ „ 2051
„ „ „ „ „ 2052
„ „ „ „ „ 2053
„ „ „ „ „ 2054
„ „ „ „ „ 2055
„ „ „ „ „ 2056
„ „ „ „ „ 2057
„ „ „ „ „ 2058
„ „ „ „ „ 2059
„ „ „ „ „ 2060
„ „ „ „ „ 2061
„ „ „ „ „ 2062
„ „ „ „ „ 2063
„ „ „ „ „ 2064
„ „ „ „ „ 2065
„ „ „ „ „ 2066
„ „ „ „ „ 2067
„ „ „ „ „ 2068
„ „ „ „ „ 2069
„ „ „ „ „ 2070
„ „ „ „ „ 2071
„ „ „ „ „ 2072
„ „ „ „ „ 2073
„ „ „ „ „ 2074
„ „ „ „ „ 2075
„ „ „ „ „ 2076
„ „ „ „ „ 2077
„ „ „ „ „ 2078
„ „ „ „ „ 2079
„ „ „ „ „ 2080
„ „ „ „ „ 2081
„ „ „ „ „ 2082
„ „ „ „ „ 2083
„ „ „ „ „ 2084
„ „ „ „ „ 2085
„ „ „ „ „ 2086
„ „ „ „ „ 2087
„ „ „ „ „ 2088
„ „ „ „ „ 2089
„ „ „ „ „ 2090
„ „ „ „ „ 2091
„ „ „ „ „ 2092
„ „ „ „ „ 2093
„ „ „ „ „ 2094
„ „ „ „ „ 2095
„ „ „ „ „ 2096
„ „ „ „ „ 2097
„ „ „ „ „ 2098
„ „ „ „ „ 2099
„ „ „ „ „ 2100
„ „ „ „ „ 2101
„ „ „ „ „ 2102
„ „ „ „ „ 2103
„ „ „ „ „ 2104
„ „ „ „ „ 2105
„ „ „ „ „ 2106
„ „ „ „ „ 2107
„ „ „ „ „ 2108
„ „ „ „ „ 2109
„ „ „ „ „ 2110
„ „ „ „ „ 2111
„ „ „ „ „ 2112
„ „ „ „ „ 2113
„ „ „ „ „ 2114
„ „ „ „ „ 2115
„ „ „ „ „ 2116
„ „ „ „ „ 2117
„ „ „ „ „ 2118
„ „ „ „ „ 2119
„ „ „ „ „ 2120
„ „ „ „ „ 2121
„ „ „ „ „ 2122
„ „ „ „ „ 2123
„ „ „ „ „ 2124
„ „ „ „ „ 2125
„ „ „ „ „ 2126
„ „ „ „ „ 2127
„ „ „ „ „ 2128
„ „ „ „ „ 2129
„ „ „ „ „ 2130
„ „ „ „ „ 2131
„ „ „ „ „ 2132
„ „ „ „ „ 2133
„ „ „ „ „ 2134
„ „ „ „ „ 2135
„ „ „ „ „ 2136
„ „ „ „ „ 2137
„ „ „ „ „ 2138
„ „ „ „ „ 2139
„ „ „ „ „ 2140
„ „ „ „ „ 2141
„ „ „ „ „ 2142
„ „ „ „ „ 2143
„ „ „ „ „ 2144
„ „ „ „ „ 2145
„ „ „ „ „ 2146
„ „ „ „ „ 2147
„ „ „ „ „ 2148
„ „ „ „ „ 2149
„ „ „ „ „ 2150
„ „ „ „ „ 2151
„ „ „ „ „ 2152
„ „ „ „ „ 2153
„ „ „ „ „ 2154
„ „ „ „ „ 2155
„ „ „ „ „ 2156
„ „ „ „ „ 2157
„ „ „ „ „ 2158
„ „ „ „ „ 2159
„ „ „ „ „ 2160
„ „ „ „ „ 2161
„ „ „ „ „ 2162
„ „ „ „ „ 2163
„ „ „ „ „ 2164
„ „ „ „ „ 2165
„ „ „ „ „ 2166
„ „ „ „ „ 2167
„ „ „ „ „ 2168
„ „ „ „ „ 2169
„ „ „ „ „ 2170
„ „ „ „ „ 2171
„ „ „ „ „ 2172
„ „ „ „ „ 2173
„ „ „ „ „ 2174
„ „ „ „ „ 2175
„ „ „ „ „ 2176
„ „ „ „ „ 2177
„ „ „ „ „ 2178
„ „ „ „ „ 2179
„ „ „ „ „ 2180
„ „ „ „ „ 2181
„ „ „ „ „ 2182
„ „ „ „ „ 2183
„ „ „ „ „ 2184
„ „ „ „ „ 2185
„ „ „ „ „ 2186
„ „ „ „ „ 2187
„ „ „ „ „ 2188
„ „ „ „ „ 2189
„ „ „ „ „ 2190
„ „ „ „ „ 2191
„ „ „ „ „ 2192
„ „ „ „ „ 2193
„ „ „ „ „ 2194
„ „ „ „ „ 2195
„ „ „ „ „ 2196
„ „ „ „ „ 2197
„ „ „ „ „ 2198
„ „ „ „ „ 2199
„ „ „ „ „ 2200
„ „ „ „ „ 2201
„ „ „ „ „ 2202
„ „ „ „ „ 2203
„ „ „ „ „ 2204
„ „ „ „ „ 2205
„ „ „ „ „ 2206
„ „ „ „ „ 2207
„ „ „ „ „ 2208
„ „ „ „ „ 2209
„ „ „ „ „ 2210
„ „ „ „ „ 2211
„ „ „ „ „ 2212
„ „ „ „ „ 2213
„ „ „ „ „ 2214
„ „ „ „ „ 2215
„ „ „ „ „ 2216
„ „ „ „ „ 2217
„ „ „ „ „ 2218
„ „ „ „ „ 2219
„ „ „ „ „ 2220
„ „ „ „ „ 2221
„ „ „ „ „ 2222
„ „ „ „ „ 2223
„ „ „ „ „ 2224
„ „ „ „ „ 2225
„ „ „ „ „ 2226
„ „ „ „ „ 2227
„ „ „ „ „ 2228
„ „ „ „ „ 2229
„ „ „ „ „ 2230
„ „ „ „ „ 2231
„ „ „ „ „ 2232
„ „ „ „ „ 2233
„ „ „ „ „ 2234
„ „ „ „ „ 2235
„ „ „ „ „ 2236
„ „ „ „ „ 2237
„ „ „ „ „ 2238
„ „ „ „ „ 2239
„ „ „ „ „ 2240
„ „ „ „ „ 2241
„ „ „ „ „ 2242
„ „ „ „ „ 2243
„ „ „ „ „ 2244
„ „ „ „ „ 2245
„ „ „ „ „ 2246
„ „ „ „ „ 2247
„ „ „ „ „ 2248
„ „ „ „ „ 2249
„ „ „ „ „ 2250
„ „ „ „ „ 2251
„ „ „ „ „ 2252
„ „ „ „ „ 2253
„ „ „ „ „ 2254
„ „ „ „ „ 2255
„ „ „ „ „ 2256
„ „ „ „ „ 2257
„ „ „ „ „ 2258
„ „ „ „ „ 2259
„ „ „ „ „ 2260
„ „ „ „ „ 2261
„ „ „ „ „ 2262
„ „ „ „ „ 2263
„ „ „ „ „ 2264
„ „ „ „ „ 2265
„ „ „ „ „ 2266
„ „ „ „ „ 2267
„ „ „ „ „ 2268
„ „ „ „ „ 2269
„ „ „ „ „ 2270
„ „ „ „ „ 2271
„ „ „ „ „ 2272
„ „ „ „ „ 2273
„ „ „ „ „ 2274
„ „ „ „ „ 2275
„ „ „ „ „ 2276
„ „ „ „ „ 2277
„ „ „ „ „ 2278
„ „ „ „ „ 2279
„ „ „ „ „ 2280
„ „ „ „ „ 2281
„ „ „ „ „ 2282
„ „ „ „ „ 2283
„ „ „ „ „ 2284
„ „ „ „ „ 2285
„ „ „ „ „ 2286
„ „ „ „ „ 2287
„ „ „ „ „ 2288
„ „ „ „ „ 2289
„ „ „ „ „ 2290
„ „ „ „ „ 2291
„ „ „ „ „ 2292
„ „ „ „ „ 2293
„ „ „ „ „ 2294
„ „ „ „ „ 2295
„ „ „ „ „ 2296
„ „ „ „ „ 2297
„ „ „ „ „ 2298
„ „ „ „ „ 2299
„ „ „ „ „ 2300
„ „ „ „ „ 2301
„ „ „ „ „ 2302
„ „ „ „ „ 2303
„ „ „ „ „ 2304
„ „ „ „ „ 2305
„ „ „ „ „ 2306
„ „ „ „ „ 2307
„ „ „ „ „ 2308
„ „ „ „ „ 2309
„ „ „ „ „ 2310
„ „ „ „ „ 2311
„ „ „ „ „ 2312
„ „ „ „ „ 2313
„ „ „ „ „ 2314
„ „ „ „ „ 2315
„ „ „ „ „ 2316
„ „ „ „ „ 2317
„ „ „ „ „ 2318
„ „ „ „ „ 2319
„ „ „ „ „ 2320
„ „ „ „ „ 2321
„ „ „ „ „ 2322
„ „ „ „ „ 2323
„ „ „ „ „ 2324
„ „ „ „ „ 2325
„ „ „ „ „ 2326
„ „ „ „ „ 2327
„ „ „ „ „ 2328
„ „ „ „ „ 2329
„ „ „ „ „ 2330
„ „ „ „ „ 2331
„ „ „ „ „ 2332
„ „ „ „ „ 2333
„ „ „ „ „ 2334
„ „ „ „ „ 2335
„ „ „ „ „ 2336
„ „ „ „ „ 2337
„ „ „ „ „ 2338
„ „ „ „ „ 2339
„ „ „ „ „ 2340
„ „ „ „ „ 2341
„ „ „ „ „ 2342
„ „ „ „ „ 2343
„ „ „ „ „ 2344
„ „ „ „ „ 2345
„ „ „ „ „ 2346
„ „ „ „ „ 2347
„ „ „ „ „ 2348
„ „ „ „ „ 2349
„ „ „ „ „ 2350
„ „ „ „ „ 2351
„ „ „ „ „ 2352
„ „ „ „ „ 2353
„ „ „ „ „ 2354
„ „ „ „ „ 2355
„ „ „ „ „ 2356
„ „ „ „ „ 2357
„ „ „ „ „ 2358
„ „ „ „ „ 2359
„ „ „ „ „ 2360
„ „ „ „ „ 2361
„ „ „ „ „ 2362
„ „ „ „ „ 2363
„ „ „ „ „ 2364
„ „ „ „ „ 2365
„ „ „ „ „ 2366
„ „ „ „ „ 2367
„ „ „ „ „ 2368
„ „ „ „ „ 2369
„ „ „ „ „ 2370
„ „ „ „ „ 2371
„ „ „ „ „ 2372
„ „ „ „ „ 2373
„ „ „ „ „ 2374
„ „ „ „ „ 2375
„ „ „ „ „ 2376
„ „ „ „ „ 2377
„ „ „ „ „ 2378
„ „ „ „ „ 2379
„ „ „ „ „ 2380
„ „ „ „ „ 2381
„ „ „ „ „ 2382
„ „ „ „ „ 2383
„ „ „ „ „ 2384
„ „ „ „ „ 2385
„ „ „ „ „ 2386
„ „ „ „ „ 2387
„ „ „ „ „ 2388
„ „ „ „ „ 2389
„ „ „ „ „ 2390
„ „ „ „ „ 2391
„ „ „ „ „ 2392
„ „ „ „ „ 2393
„ „ „ „ „ 2394
„ „ „ „ „ 2395
„ „ „ „ „ 2396
„ „ „ „ „ 2397
„ „ „ „ „ 2398
„ „ „ „ „ 2399
„ „ „ „ „ 2400
„ „ „ „ „ 2401
„ „ „ „ „ 2402
„ „ „ „ „ 2403
„ „ „ „ „ 2404
„ „ „ „ „ 2405
„ „ „ „ „ 2406
„ „ „ „ „ 2407
„ „ „ „ „ 2408
„ „ „ „ „ 2409
„ „ „ „ „ 2410
„ „ „ „ „ 2411
„ „ „ „ „ 2412
„ „ „ „ „ 2413
„ „ „ „ „ 2414
„ „ „ „ „ 2415
„ „ „ „ „ 2416
„ „ „ „ „ 2417
„ „ „ „ „ 2418
„ „ „ „ „ 2419
„ „ „ „ „ 2420

Plesni pouk

v dvorani hotela „Union“.

V četrtek, dne 4. januarja 1912 prične za gospodične in gospode iz boljših krogov plesni tečaj v svrhu pridobitve višje izobrazbe v plesu. Pouk se vrši vsak ponedeljek in četrtek od 8. ure zvečer naprej. — K temu tečaju smejo samo osebe, ki so se preje zglasile pri podpisanih.

Pouk modernih plesov

po lahki in hitro priljubljivi metodi. Posebne ure v vsakem dnevnem času. Govori se lahko od 11.—12. dop. in od 2.—3. ure pop. Vpisuje in daje pojasnila

GIULIO MORTERRA, avt. plesni učitelj, hotel Elefant, soha šte. 73.

NEIGE DE FLEURS

nova, znanstveno izdelana

krema za roke in obraz.

Higiensko najboljšo toaletno sredstvo. Pušica po 60 h in 80 h se dobiva povsod. Lonček 1 K 60 h. 3331

Zaloga v Ljubljani: drogerija Cvančara.

Vsem svojim cenjenim p. n. odjemalcem in znancem želi:

srečno novo leto

Anton Jausch,

izdolovatelj soda: vice in pokalic:

Sp. Siška

: pri Ljubljani:

Otvoritev trgovine!

Usojam si sl. občinstvu vljudo naznaniti, da sem otvoril s 1. januarjem 1912

v Ljubljani, Stari trg št. 28

trgovino s steklom, porcelanom, svetilkami itd.

Poleg tega izvršujem vsa v stavbo in umetno steklarstvo spadajoča dela, steklarska popravila na domu, kakor tudi okvirje. 4415

Ker jamčim za solidno in točno postrežbo po kolikor mogoče nizkih cenah, se sl. občinstvu v obilen obisk najplejše priporočam — z odličnim spoštovanjem

Maks Tušek, Ljubljana, Stari trg 28.

Krasna umetniška reprodukcija v več barvah

znamenite Groharjeve slike

Primoža Trubarja

ustanovitelja slovenske književnosti

visoka 66 cm in široka 55 cm je najlepši okras vsake slovenske hiše. Ta reprodukcija je sploh najlepša in najdovršenejša kar jih imamo Slovenci.

Cena s pošto K 3.20.

Dobiva se v

NARODNI KNJIGARNI v Ljubljani, Prešernova ul. 7.

P. n. gostom, prijateljem in znancom želim

srečno in veselo

novo leto!

Pri tej priliki se vsem posetnikom

hotela „Bellevue“

za izkazano zaupanje ob času najnovejšega vodstva najprijetnejše zahvaljuje in prosiva za nadaljnjo naklonjenost sedanji najini

restavraciji v Ljubljani, Sodna ulica št. 6.

Z vdanim veselostovanjem

Avg. in Poldka Zajec.

Na jugu Avstrije se za pivovarno na deželi za čimprej

išče spreten knjigovodja

v besedi in pisavi zmožen italijanskega, nemškega ali kakega slovanskega jezika. Ponudniki naj svoje ponudbe v nemškem in italijanskem jeziku spisane, s prepisi izpričeval in zahtevo plače naslovijo pod: »Dauernd W. I. 9034« na Rudolfa Mosse Dunaj, I. Seilersgasse 2. 4460

Imam v zalogi še mnogo tisoč krasnih

reklamnih koledarjev za novo leto

po brezkonkurenčno nizkih cenah,

od 10 vinarjev dalje

s koledarjem in okusnim ozadjem. 4136

Kateri gg. trgovcev želi kaj cenega in okusnega,

naj se oglasi ali naroči pismeno pri domači tvrdki

Iv. Bonač v Ljubljani, nasproti glavne pošte.

Dobé se tudi sami bloki po 5 vinarjev.

St. 42530.

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za l. 1912 se bode pričelo 2. januarja 1912.

Ta davek plačati je v okrožji ljubljanskega mesta od vsakega psa, izvzemši od psov, kateri so za varstvo osamljenih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si preskrbe za to leto veljavnih pasjih mark, najkasneje do 20. februarja 1912 pri mestni blagajni proti plačilu 3 kron.

Z ozirom na § 14. izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka opozarjajo se lastniki psov, naj pravočasno vplačajo takso, ker bode polovil konjač od 20. februarja 1912 nadalje vse one pse, kateri se dobe na ulici brez veljavnih mark.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 28. decembra 1911.

Za oskrbovanje občinskih opravil mesta Ljubljane začasno postavljeni c. kr. deželne vlade svetnik Laschan, l. r.

Narodna knjigarna

Prešernova ulica šte. 7

v Ljubljani

Prešernova ulica šte. 7

združena s

trgovino s papirjem, s pisalnimi, risalnimi in šolskimi potrebščinami

priporoča slovenskemu občinstvu svojo bogato zalogo kancelijskega, komptoarskega, risarskega, slikarskega in šolskega blaga

najboljše kakovosti in po najnižjih cenah.

Papir

kancelijski, konceptni, ministrski in trgovski; kariran in gladek; rastriran z eno in z dvema kolonama; papir za pisalni stroj; mali in veliki oktav za navadna pisma; barvasti papir in papir za zavijanje.

Trgovske knjige

vseh vrst od najpreprostejših do najfinejših vsake velikosti.

Mape

za shranjevanje trgovskih pisem.

Zavitki

vseh vrst in vseh velikosti, barvasti in beli. Sprejemajo se tudi naročila na zavitke s tiskano firmo

Solski zvezki

vseh vrst, domačega izdelka in iz drugih tovarn. Trgovci dobe poseben popust.

Pisalne in risalne potrebščine

peresa, držala, svinčnike, radirke, risalni papir, risalne priprave, črtala, trikotniki, palete, čopiči, tuši in barve.

Tinte

najpreprostejše in najfinejše, črne, vijoličaste in barvaste.

Solske mape

iz platna in iz usnja ter jermena za knjige.

Mape za zvezke.

Kasete

s pisemskim papirjem avstrijskega in inozemskega izvora v vseh velikostih, za dame in za gospode, za navadno rabo in tudi za darila.

Albumi

za slike, razglednice in poezije.

Crnilniki in uteži

za opremo pisalnih miz, lično izdelani in po najnižjih cenah

Razglednice

umetniške in pokrajinske, ljubljanske in kranjske.

Trgovcem pri večjih naročilih izreden popust.

Narodna knjigarna sprejema tudi naročila na

pisalne stroje

vseh sistemov

po tova nižjih cenah;

dalje naročila na

vsakovrstne tiskovine

namreč zavitke, vizitnice, oznanila, fakture, trgovska pisma itd. itd.